

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena 25 gr.
egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rękopisy redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty, umieszczona jest na ostatniej stronie.

Prof. Bartel w Warszawie W celach politycznych, czy tylko po — order?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 29. 3. Sin. Dziś przyjechał do Warszawy b. premier prof. Kazimierz Bartel. Wobec krążących już oddawna pogłosek o rzekomej konferencji prof. Bartla z innymi b. premierami rządów pomajowych przyjazd jego wywołał poruszenie w sferach politycznych. Stwierdzić jednak należy, że zjazd premierów nie może mieć obecnie miejsca, ponieważ b. premier Świątalski jest w Warszawie nieobecny. Przyjazd prof. Bartla stoi w związku z odzna-

ceniem Orła Białego, które ma być mu nadane. P. Prezydent Rzeczypospolitej ma wrócić dziś jeszcze ze Spawy i jutro porozumie się z p. Bartlem w sprawie odznaczenia. Czy pobyt p. Bartla w Warszawie związany jest z dalszymi planami natury politycznej, trudno w tej chwili stwierdzić, należy jednak przypuszczać, że raczej nie — wobec nieobecności marsz. Piłsudskiego.

Znowu samobójstwo w hotelu sejmowym!

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 29. 3. Sin. Dziś hotel sejmowy stał się znowu widownią tragicznego wypadku. Do szpitala Dzieciątka Jezus przewieziono żonę zaścierpca komendanta straży marszałkowskiej, Stefanę Magdżiarową z raną postrzałową w okolicy serca. Policja zwróciła się do Sejmu o

bliższe wyjaśnienia, stwierdzono jednak tylko, że Magdżiarowa popełniła samobójstwo. Stan jej jest beznadziejny. Magdżiar zaślubił żonę swą przed miesiącem.

Wczoraj zmarła w Warszawie b. kierowniczka stenogramu sejmowego, p. Suchecka.

Po chwilowym porozumieniu — trwały pokój celny!

Co mówi Warszawa i Berlin o układzie gospodarczym polsko-niemieckim

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 29. 3. Sin. „Iskra” komentując zna- czenie porozumienia polsko-niemieckiego, stwierdza, że zniesienie ograniczeń o charakterze bojowym we wzajemnym obrocie okazało się niemożliwe wobec odmownego stanowiska niemieckiego, jednak osiągnięte ostatnio choć w wąskich granicach porozumienie będzie mogło być stopniowo rozbudowane i doprowadzi wreszcie do pokoju celnego między Polską a Niemcami.

Berlin. 29. 3. (Sch) Wiadomość o pomyślnym zakończeniu rokowań polsko-niemieckich w sprawie stosunków gospodarczych między obydwoma państwami została przyjęta przez koła zainteresowane z wielkim zadowoleniem. Ogólnie wyrażany jest pogląd, że fakt ten doprowadzi do odprężenia stosunków polsko-niemieckich. Podkreślają, że udzielone Niemcom przez Polskę koncesje ułatwią Niemcom eksport w niektórych wypadkach do 100 procent ogólnego wywozu do Polski.

Spotkanie Tardieu-MacDonald-John Simon

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż 29. 3. (B) Wedle dzienników paryskich spotkanie premiera francuskiego Tardieu z premierem MacDonaltem i sir John Simonem w Londynie nastąpi prawdopodobnie jeszcze z końcem bieżącego tygodnia. Dokładna data wyjazdu Tardieu do Londynu nie jest jeszcze ustalona i zależna jest od zakończenia obrad budżetowych w parlamencie francuskim. Po tem spotkaniu premiera francuskiego z angielskimi mężami stanu zwołana zostanie konferencja w sprawie francuskiego planu naddunajskiego, w której wezmą udział Francja, Anglja, Włochy oraz mają być również zaproszone Niemcy. Konferencja ma być zwołana do Genewy po

podjęciu obrad konferencji rozbrojeniowej.

Paryż. 29. 3. PAT. W ciągu dnia wczorajszego żadne nowe szczegóły nie wyświetliły ostatecznej sytuacji w sprawie spotkania premierów Francji i W. Brytanji. Mimo to w tutejszych kołach politycznych utrzymują uporczywie, że premier Tardieu nie zmienił swoich pierwotnych zamiarów udania się w przyszłą sobotę do Londynu celem rozpatrzenia z MacDonaltem głównych spraw jakie interesują w obecnej chwili oba rządy. Według ostatniej wiadomości z Rzymu, min. Grandi, przebywający obecnie na wyspie Rodos, będzie mógł przybyć do Lon-

dynu każdej chwili. Pomimo życzenia MacDonald'a, ażeby konferencja czterech odbyła się w Londynie i to w najbliższym czasie, jest możliwym, że będzie ona odroczone na później i odbędzie się prawdopodobnie w Genewie, kiedy przedstawiciele mocarstw zbiorą się tam w związku ze wznowieniem obrad konferencji rozbrojeniowej.

Paryż. 29. 3. (B) Premier Tardieu przyjął dziś ambasadora angielskiego w Paryżu lorda Tyrrella, celem omówienia z nim szczegółów wizyty swej w Londynie, jaką złoży premierowi MacDonaldowi z końcem bieżącego tygodnia. Tardieu wyjedzie do Londynu prawdopodobnie w towarzystwie ministra skarbu Flandina. Ze strony angielskiej w konferencji tej mają wziąć udział oprócz premiera także minister spraw zagranicznych i kanclerz skarbu. Konferencja czterech mocarstw zainteresowanych w planie federacji naddunajskiej, tj. Francji, Anglii, Włoch i Niemiec odbędzie się po rozmowie londyńskiej. Termin ani miejsce obrad tej konferencji nie zostały jeszcze ustalone.

Czy Brüning też pojedzie do Londynu?

Berlin. 29. 3. PAT. W ciągu dnia dzisiejszego kanclerz Brüning ma zdecydować o przyjęciu zaproszenia rządu angielskiego. Według informacji prasy, kanclerz przerwie swój urlop wypoczynkowy i wyjedzie do Londynu w piątek w celu wzięcia udziału w konferencji 4 mocarstw. Decyzja zależna jest od stanowiska, jakie zajmie w tej sprawie rząd włoski.

Deficyt budżetowy w lutym

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 29. 3. Sin. Budżet Polski za luty wynosi w dochodach 164.468.000 zł., w wydatkach 193.860.000 zł. Deficyt zatem za luty wynosi 29.392.000 zł. Za pierwsze 11 miesięcy bieżącego roku budżetowego deficyt wynosi 159.214.000 zł.

Stalin chory na cukrzycę

Ryga. 29. 3. (R) Wedle doniesień z Moskwy, Stalin zachorował na cukrzycę i będzie się mu siał wycofać z życia politycznego. Jak słychać bierze on narazie urlop na 2 miesiące.

Venizelos zostaje przy władzy

Ateń. 29. 3. (R) Po nieudanych wysiłkach utworzenia rządu koncentracyjnego, rząd Venizelosa postanowił nadal pozostać przy władzy.

Krwawy dramat miłosny arabskiego księcia

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż. 29. 3. (B) W pobliżu Monako zastrzelił wczoraj arabski książę Ben Ayat żonę pewnego dyplomaty fińskiego, a następnie usiłował popełnić samobójstwo, raniąc się bardzo ciężko. Młody książę utrzymywał z żoną dyplomatę bliższe stosunki. Z pozostawionych listów wynika że czynu tego dokonał za jej zgodą, gdyż z powodu sprzeciwów ze strony rodziny księcia nie mógł się z nią ożenić.

Krok naprzód!

Jeśli w normalnych warunkach rozwoju stosunków gospodarczych fakt zapobieżenia kompletnego zerwania stosunków wymiennych między dwoma sąsiadującymi państwami wywołałoby jedynie uczucie satysfakcji z powodu zwycięstwa rozumu nad ślepym szowinizmem, — to w okresie panującego obecnie stanu wojny „wszystkich przeciw wszystkim”, fakt powstrzymania pędzącej lawiny bojowych zarządzeń, ograniczających przestrzeń dla wymiany, daje poprostu asumpt do — entuzjazmu. Przecież niczego innego narazie nie chcemy jak tylko stabilizacji obecnych stosunków gospodarczych, jako pierwszego warunku renesansu światowej gospodarki kapitalistycznej, kiedy wszystkie dotychczasowe próby stabilizacji spełniły na niczem.

Polska i Niemcy, to dwa organizmy gospodarcze zdane w zupełności na siebie, — to kraje o najdłuższej w Europie granicy lądowej, — to najsilniejsze ostoje odgraniczające kapitalistyczny Zachód od komunistycznego Wschodu. Osiągnięcie porozumienia gospodarczego między temi dwoma krajami będzie takim błogosławieństwem dla Europy, jakie oznaczało zawarcie klasycznego traktatu handlowego między Francją a Niemcami w roku 1927.

Jak wiadomo ogłosiły Niemcy taryfę maksymalną (Obertarif) dla przywozu z krajów, które nie zawarły z niemi traktatu handlowego. Taryfa ta, kilkakrotnie odraczana, miała ostatecznie wejść w życie z dniem 1 kwietnia br. i miała się odnosić do Polski, Kanady i Australii. Pośrednio stanowiła także ostrzeżenie dla Francji, gdzie ujawniały się ostatnio tendencje zmierzające do wypowiedzenia istniejącego traktatu handlowego z Niemcami — i zastąpienia go nowym, bardziej odpowiadającym współczesnym interesom gospodarczym Francji. Na mocy tej taryfy maksymalnej miały ulec podwyższeniu stawki celne na przywóz z wymienionych trzech krajów o sto procent, co równałoby się w zupełności prohibicji. Równocześnie jednak zakomunikowała Polska oficjalnie rządowi niemieckiemu, iż w wypadku wejścia w życie taryfy maksymalnej niemieckiej, zmuszona będzie do zastosowania środków odwetowych, przewidujących również podwyżkę cel na przywóz z Niemiec o sto procent. Polska okazała przytem dalszy dowód dobrej woli w dążeniu do likwidacji wojny celnej z Niemcami, proponując wszczęcie pertraktacji w kierunku zapobieżenia zaostreniu represyj celnych. Inicjatywa Polski została przez Niemcy przyjęta i po kilkutygodniowych rozmowach osiągnięty został tymczasowy układ polsko-niemiecki, umożliwiający zaliczenie Polski do krajów, z którymi Niemcy posiadają unormowane traktatowo stosunki handlowe i temsamem wstrzymujący działanie niemieckiej taryfy maksymalnej w stosunku do Polski. Polska będzie mogła nadal wywozić do Niemiec wszystkie te towary, które nie są objęte zakazami przywozu do Niemiec, datującymi się z roku 1925, zaś Niemcy będą mogły przywozić do Polski towary również za wyjątkiem artykułów zakazanych do przywozu na mocy zarządzeń polskich z roku 1925 i 1931. Polska przyznała ponadto Niemcom pewien kontyngent na przywóz towarów objętych zakazami przywozu z 30 grudnia 1931, który to kontyngent zostanie w najbliższych dniach zakomunikowany Izbowi przemysłowo-handlowym, które ze swej strony będą w tych sprawach udzielały informacji stronom zainteresowanym.

Zawarcie układu tymczasowego umożliwi za tem oparcie perspektyw rozwoju eksportu polskiego na bardziej realnych podstawach. Statystyka handlu zagranicznego polsko-niemieckiego w roku 1931 wykazuje niestety bierne dla Polski saldo w kwocie 44 milj. zł., podczas kiedy w roku 1930 saldo to było czynne dla Polski i wynosiło 21 milj. zł., zaś w roku 1929 27 milj. zł. Wynika z tego, iż przywóz towarów niemieckich do Polski obejmuje w dużej mierze artykuły będące specjalnością przemysłu

niemieckiego, podczas kiedy na odwrót, przywóz polskich towarów do Niemiec tj. płodów wytwórczości rolniczej został przez Niemcy zastąpiony częściowo wzmożeniem własnej produkcji rolniczej, częściowo zaś preferowaniem przywozu z innych krajów, co dzisiaj w okresie nadprodukcji rolniczej nie jest rzeczą trudną. Przemysł niemiecki znajduje się pozatem w sytuacji o tyle dogodniejszej, iż może eksportować do poszczególnych krajów mimo cel a nawet zakazów przywozu, kierując towary swe do krajów trzecich, pozostających w przyjaznych stosunkach handlowych z państwem, do którego Niemcy chcą eksportować. Wiemy dobrze, iż szereg towarów niemieckich wędruje w ten sposób do Polski via Austria, Czechosłowacja itp., albowiem istniejący przymus dołączania tzw. świadectwa pochodzenia towaru (Ursprungszeugnis) nie stwarza poważniejszych trudności dla tego rodzaju manipulacji.

Takimi okreśnionymi drogami nie może kroczyć eksport polski do Niemiec, składający się głównie z produktów hodowlanych, drzewa i artykułów rolniczych. Toteż widzimy niestety tulaczkę, jaką odbywa ten eksport gnany z kraju do kraju ograniczeniami przywozu, zakazami, kontyngentami i przepisami weterynaryjnymi. Zamarł niemal kompletnie wywóz drzewa polskiego, węgiel polski mieszczący w sobie substancję polskiej siły nabywczej tłucze się po rynkach skandynawskich, a nad doprowadzoną do najwyższego rozwoju eksportem polskich produktów hodowlanych do Anglii wisi jak miecz Damoklesa groźba skontynentowania importu hodowlanego do Anglii, która stanowiłaby katastrofę dla polskiego przemysłu bekowego nastawionego na eksport do Anglii.

Wprawdzie eksport polski do Niemiec spadł o przeszło 50 procent w roku 1931 w stosunku do roku 1930, osiągając kwotę 315.2 milj. zł. w roku 1931 wobec 626.6 milj. zł. w roku 1930, wobec ogólnego spadku eksportu polskiego w

roku 1931 o 23 procent w stosunku do roku 1930, ale nie należy zapominać, że cyfra importu niemieckiego spadła wogóle bardzo poważnie i spadek ten dotknął nietylko Polskę ale i wszystkie inne kraje. Nadto zaś nie można z obecnego, niekorzystnego dla Polski ukształtowania się bilansu handlu polsko-niemieckiego wyciągać wniosków natury zasadniczej, dziś, w okresie anarchii gospodarczej, kiedy Niemcy posiadają ograniczenia obrotu dewizami, ściśnięte import i forsujące eksport, — Polska zaś jest w tem szczęśliwszym położeniu, że ograniczeń tych nie potrzebuje dla ochrony swojej waluty. Niewątpliwie w okresie normalizacji stosunków gospodarczych w Europie odzyska Polska swą dawną, korzystną pozycję w polsko-niemieckich stosunkach handlowych.

Niemcy, Czechosłowacja i Austria, — to naturalne rynki zbytu dla płodów wytwórczości polskiej, silna gospodarczo Polska to niezawodny odbiorca płodów wytwórczości niemieckiej. Siła obydwu tych krajów, to siła Europy środkowej, słabość ich, to niebezpieczeństwo dla całej Europy.

Z radością należy tedy powitać wiadomość o propozycji Polski uczynionej w kierunku zlikwidowania wojny celnej, jako dalszego etapu układu tymczasowego. Kanclerz Brüning, opierając się o głosy całej niemal poważnej prasy niemieckiej witającej z uznaniem układ tymczasowy, winien i tym razem zastosować już tyle razy używany art. 48 konstytucji niemieckiej o rozporządzeniach doraźnych i ratyfikować traktat polsko-niemiecki, który dotychczas jedynie z braku ratyfikacji niemieckiej nie mógł wejść w życie.

Jeśli zasada regionalizmu gospodarczego jako drogi prowadzącej do unii celnej w Europie będzie kiedyś zrealizowana, to pierwszym jej etapem musi być normalizacja stosunków gospodarczych polsko-niemieckich.

JÓZEF DIAMENT

Powrót pp. min. Zaleskiego i Becka

Warszawa 29. 3. PAT. Minister spraw zagranicznych p. August Zaleski powrócił z Genewy i objął urzędowanie.

Warszawa 29. 3. PAT. P. wiceminister Józef Beck powrócił do Warszawy i objął urząd.

Porozumienie wchodzi w życie

Berlin 29. 3. PAT. Dziennik Ustaw Rzeszy zamieszcza dziś rozporządzenie rządu, uchylające stosowanie stawek maksymalnych niemieckiej taryfy celnej do importu masła i jaj z Polski.

Niemcy przyjęły zaproszenie

Berlin 29. 3. PAT. Biuro Wolffa komunikuje, że rząd Rzeszy przyjął zaproszenie rządu brytyjskiego do udziału w konferencji nadnaukowej.

Dalsze szczegóły o chorobie Stalina

Berlin 29. 3. PAT. W prasie niemieckiej pojawiła się dziś pogłoska o ciężkiej chorobie Stalina. Do łóża chorego wezwany został znany internista niemiecki, prof. Zondek, który przed kilku dniami wyjechał w wielkiej tajemnicy do Moskwy. Wiadomości te demontują koła sowieckie. „Deutsche Allg. Ztg.” tłumaczy, że prof. Zondek wyjechał do Moskwy celem dokonania dorocznego konsultacji lekarskich wyższych urzędników sowieckich. Konsultacje takie odbywają się coroku na zlecenie rządu sowieckiego. W tym celu rząd ZSRR wzywa w pewnych odstępach czasu tylko znanych lekarzy zagranicznych do Moskwy.

Zgon dwóch wybitnych uczonych polskich

Poznań 29. 3. PAT. W czasie świąt zmarł tu w wieku lat 80 śp. dr. Bolesław Erzepki, wybitny uczony, honorowy prof. Uniwersytetu Poznańskiego, historyk sztuki, badacz języka staropolskiego. Zmarły otrzymał przed kilku laty nagrodę literacką m. Poznania za całokształt swej działalności naukowej i literackiej.

Lwów 29. 3. Zmarł tu znakomity lekarz internista dr. Lesław Gluziński, emerytowany prof. Uniwersytetu lwowskiego, znany badacz gruźlicy.

Irigoyen nie chce ulaskawienia

Buenos Aires 29. 3. PAT. Postawiony w stan oskarżenia i aresztowany przez prowizoryczny rząd byłby prezydent Argentyny, Irigoyen, odrzucił ulaskawienie go, wydane dekretem prowizorycznego rządu, domagając się dalszego prowadzenia śledztwa sądowego. W związku z tem prokuratura domaga się ponownego aresztowania byłego prezydenta aż do ukończenia procesu.

Współpraca secesjonistów z Partią Pracy

Londyn 29. 3. (L) W Blackpool odbył się wczoraj kongres niezależnej partii pracy. M. in. postawiono na kongresie wniosek o rozwiązanie niezależnej partii pracy i bezwarunkową współpracę z partią pracy. Wniosek ten upadł. Przyjęto natomiast wniosek w sprawie warunkowego zjednoczenia niezależnej partii pracy z partią pracy. Mimo sprzeciwu Maxtona wniosek ten przyjęty został 250 głosami przeciw 53.

Kłopoty finansowe Austrii

Wiedeń 29. 3. PAT. Wedle doniesień prasy, od kwietnia do czerwca rb. Austria będzie musiała zapłacić 50 milionów szylingów tytułem rat rocznych i procentów od pożyczek międzynarodowych. Suma ta ma być wpłacona do 15 kwietnia do Banku Wypłat Międzynarodowych. Skutek tego nagłą jest sprawa udzielenia Austrii pożyczki.

Wiedeń 29. 3. PAT. Dzienniki donoszą, że dnia 1 kwietnia rb. będzie dla Austrii dniem ważnym, zarówno pod względem handlowym jak i politycznym. W dniu tym upływa termin wypowiedzenia najważniejszych traktatów handlowych tj. z Czechosłowacją, Węgrami, Ju-

gosławia i prowizorycznego traktatu handlowego z Polską. Prasa podkreśla, że traktat handlowy z Węgrami jest niekorzystny dla Austrii wobec czego konieczne są nowe rokowania. Za wzór służyć ma Austrii nowo zawarta umowa handlowa z Włochami.

Wiedeń 29. 3. PAT. „Der Morgen” donosi, że austriacki minister Dolfuss i wicekanclerz Winckler w dniach najbliższych udają się do Berlina w celu przeprowadzenia rokowań z rządem Rzeszy w sprawie nowego uregulowania wywozu drzewa austriackiego na podstawie umów preferencyjnych.

Zachwianie się ks. Starhemberga

Wiedeń 29. 3. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą o trudnościach finansowych, w jakie popadł przywódca Heimwehry ks. Starhemberg. Długi jego wynoszą około 3.000.000 szylingów. Czynione są starania, aby zaspokoić wierzycieli w drodze ugodowej. W tym celu ma być

sprzedana część posiadłości ks. Starhemberga. Jako przyczynę zachwiania się finansowego ks. Starhemberga podają wielkie wydatki na utrzymanie Heimwehry i ciężkie przesilenie na austriackim rynku drzewnym.

Specjalne opodatkowanie towarów zagran. we Francji

(Telegram własny „Nowego Dziennika”).

Paryż 29. 3. (B) Senat francuski przyjął dziś projekt ustawy w sprawie specjalnego opodatkowania towarów pochodzenia zagranicznego, z czego preliminowany dochód ma wynieść 400 milionów franków. Uzasadniając przedłożenie rządowe, minister skarbu Flandin oświadczył, że podatek ten nie jest zamaskowaniem cłem ochronnym, ani też nie jest skierowa-

ny przeciw towarom zagranicznym tego lub innego pochodzenia, lecz jest środkiem zmierzającym do wyrównania opodatkowania towarów krajowych i zagranicznych, które dotąd wypadało na niekorzyść towarów francuskich. Poza tem podatek ten jest koniecznością budżetową.

Zawieszenie broni w Szanghaju

(Telegram własny „Nowego Dziennika”).

Paryż 29. 3. (B) Jak z Szanghaju donoszą, rokowania chińsko-japońskie w sprawie zawieszenia broni doprowadziły dziś rano do porozumienia. Zasadnicze porozumienie w sprawie zaniechania dalszych kroków nieprzyjacielskich zostało osiągnięte, natomiast pertraktacje w sprawie wycofania wojsk japońskich z Chin nie zostały jeszcze zakończone i będą kontynuowane w dniu 31 bm.

Niemcy dostawca materiałów wojennych na Daleki Wschód

Frankfurt n. Menem. 29. 3. PAT. Tutejsza pra-

sa komunistyczna informuje, że komisja japońska zwiedziła najważniejsze działy zakładu I. G. Farbenindustrie w Leuna: „W dziale chemicznym praca trwa obecnie całą dobę bez przerwy. Codziennie dochodzą stamtąd olbrzymie transporty amoniaku na Daleki Wschód. W Duisburgu okręt „Florida” zabiera materiały wybuchowe. Pracownicy kolejowego dworca w Osnabrück donoszą, że zakłady Kruppa wysyłają koleją ciężkie działa na place ćwiczebne w Leuningen, gdzie mają być poddane ostrzeliwaniu”.

Ekscesy antyreligijne w Hiszpanji

Madryt 29. 3. (R) W mieście Antequira w prowincji Cordoba doszło wczoraj do nowych ciężkich wykroczeń antyreligijnych, podczas których wzburzone tłumy ludności usiłowały podpalić klasztor. Silne oddziały żandarmerji

zagroziły demonstrantom drogę, przyczem doszło do starcia, w toku którego jedna osoba została zabita a kilkanaście osób zostało rannych. Aresztowane 20 osób.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

Friedrichshafen. 29. 3. (R) Sterowiec „Graf Zepelin” powrócił dziś po południu z podróży do Brazylii i gładko wylądował w zakładach Zepelina.

Cordoba 29. 3. PAT. Odbył się tu pojedynek pomiędzy b. ministrem robót publicznych a b. wiceprezydentem republiki argentyńskiej Marlinesem. Powodem sprawy była notatka prasowa, zamieszczona przez Martinezesa. Martinezes odniósł rany twarzy.

Nowy Jork. 29. 3. PAT. Skarb angielski wpłaci jutro 30 milionów dolarów jako należną ratę kredytów morganowskich, udzielonych w sierpniu r. ub.

Czang-Czun. 29. 3. PAT. Wobec groźby zaatakowania miasta przez wielką bandę, władze poczyniły odpowiednie zarządzenia w celu ufortyfikowania stolicy nowego państwa mandżurskiego. Otrzymano wiadomość, że banda składająca się z 3.000 ludzi zbliża się do miasta Nung-Gan. W celu obrony miasta wysłano silne oddziały policji.

Praga 29. 3. PAT. Po remisie uzyskanym w pierwszym dniu świąt wielkanocnych z drużyną niemiecką D.S.O. w Cieszynie, mistrz polski doznał przykrych porażki w Brnie, przegrywając z Zidenicami 1:3 (0:3)

Paryż 29. 3. PAT. Dzień wczorajszy był dla automobilistów jeszcze bardziej niepomyślny,

JAKA BĘDZIE POGODA?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 29. 3. Sin. Ogólny stan pogody: Od jutra należy oczekiwać ciepłej lecz chmurnej i mglistej pogody. Prawdopodobny przebieg pogody na środę 30 bm.: Wyżyna Małopolska, Śląsk, Podhale, Tatry i Małopolska wschodnia: Chmurno i mglisto, ciepło. Noc bez przymrozków, dniem temperatura plus 10, w górach 5 stopni. Umiarkowane wiatry południowe, po południu zachodnie, w górach wiatr halny.

—o—

To wygrał wczoraj na loterii?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 29. 3. Sin. W dzisiejszym cięgnięciu loterii padły większe wygrane na następujące numery: 10.000 zł. wygrał nr. 133.949 — 5.000 zł. nry: 33.011, 62.294 — 3.000 zł. nry: 76.549, 124.415 — 2.000 zł. nry: 11.556, 8.388, 22.174, 9.007, 45.248, 62.693, 74.976, 75.123, 83.437, 83.611, 107.544, 10.043, 1.548, 4.205, 5.976, 42.624, 50.991

—o—

Groźba strajku generalnego w Zagłębiu ostrawsko-karwińskim

Praga 29. 3. PAT. W zagłębiu węglowym Most wybuchł z powodu zwolnienia części górników z pracy dzięki strajkowi, który objął kilkanaście kopalń. Liczba strajkujących dochodzi do 10.000 osób. W związku z tem oraz istniejącym zatargiem między związkami zawodowymi a właścicielami kopalń w zagłębiu ostrawsko-karwińskim sytuacja w przemyśle węglowym staje się bardzo poważna i mówi się nawet o możliwości strajku generalnego.

—o—

Dżuma w Argentynie

Buenos Aires 29. 3. PAT. Pomimo jaknajdalej idących środków ostrożności, zastosowanych przez władze sanitarne, wydarzyło się w ostatnich czasach w prowincji Cordoba kilka wypadków dżumy gruźliczowej, które zaalarmowały ludność. Szpitale i domy prywatne, w których pielęgowano chorych na dżumę, zostały z polecenia władz zamknięte.

Nieszczęśliwe wypadki

Bukareszt. 29. 3. (R) Podczas rozsadzania zatok lodowych na rzece Marosz pod Miklos-haza wydarzył się wskutek nieostrożności jednego z podoficerów, przedwczesny wybuch ekstrakty. Trzech żołnierzy zostało zabitych, 4 dalszych odniosło ciężkie rany.

Paryż 29. 3. PAT. Niedaleko Paryża w mieście scowości Bourg la Reine wydarzył się wczoraj tragiczny wypadek lotniczy. Samolot, na którym odbywał lot podoficer rezerwy, stracił na gwałtowność, zachwiał się i spadł, rozbijając się o mur. Z pod szczątków aparatu wydobyto nieszczęśliwego pilota ze zdruzgotaną lewą nogą i odciętą do połowy prawą. Lotnik po przewiezieniu do szpitala był poddany niezwłocznie amputacji obu nóg.

NOWY FILM Z MARLENA DIETRICH I ANNA MAY WONG.

Premjera najnowszej filmu Józefa Sternberga „Express Szanghaju” odbyła się onegdaj w Warszawie.

Film ten wzbudził wielkie zainteresowanie także ze względu na temat, reżysera, jak i obsadę aktorską.

Bohaterką „Expressu Szanghaju” jest Marlena Dietrich. Obok niej zaś wystąpią: Anna May Wong i Clive Brook.

Marlena Dietrich, wbrew pogłoskom, pozostaje nadal w Hollywood. Wytwórnia Paramount po ukończeniu „Expressu z Szanghaju”, nakręci jeszcze trzy filmy z Marleną Dietrich.

niż dwa poprzednie. Wczoraj zarejestrowano wiele katastrof, w których wyniku jest 15 zabitych i 50 rannych. Ogólna liczba ofiar w ciągu dni świątecznych wynosi 34 osoby i 120 rannych.

LINOLEUM, CERATY, DYWANY
Przemysł Linoleum. Kraków, Rynek 10.

DZIEŃ POLITYCZNY

Zmiana kursu wobec ludności żydowskiej?

„Moment” ogłasza następującą wiadomość:

„Z wiarygodnych źródeł donoszą, że w sferach sanacyjnych omawiano ostatnio stanowisko polityków żydowskich wobec rozmaitych problemów państwowych. Tak np. rozpatrywano stanowisko Koła Żydowskiego, które chociaż nie jest w opozycji do rządu, to jednak nie głosowało za budżetem, a nawet część członków należąca do klubu BB, jak pos. Jäger i inni wyraźnie skarżyli się na ciężką sytuację ludności żydowskiej i domagali się, by rząd uczynił coś dla dobra Żydów.

Niektórzy działacze sanacyjni wskazywali przytem, że, tego rodzaju sytuacja stwarza wrażenie, iż żadne ugrupowanie żydowskie nie jest zadowolone z obecnego kursu rządowego w stosunku do ludności żydowskiej. W wyniku tej oceny zwrócono uwagę kierowniczym osobistościom obozu sanacyjnego, że rząd powinien w pewnej mierze uwzględnić postulaty ludności żydowskiej, które znajdują się na linii złągodzenia ciężkiej sytuacji gospodarczej oraz w dziedzinie kulturalnej. Jak nam donoszą, zwrócono nawet uwagę, że obecnie, kiedy rząd otrzymał szerokie pełnomocnictwa od Sejmu, może na podstawie dekretu Prezydenta Państwa częściowo uregulować kilka postulatów żydowskich. Wyraża się przeto przypuszczenie, że po feriach świątecznych sfery rządowe zabiorą się poważnie do problemów żydowskich, które są już długi czas aktualne i będą starać się uregulować je”.

Wiadomość tę ogłaszamy na odpowiedzialność cytowanego pisma, wyrażając jedynie życzenie, by nie okazała się — zwykłą kaczka dziennikarską!

Zmiana na stanowisku starosty grodzkiego we Lwowie

Starosta grodzki w Lwowie p. Leon Gallas przeniesiony został do Wrześni w województwie pomorskim na stanowisko starosty powiatowego. P. Gallas był w swoim czasie jako nadkomisarz policji państw. komendantem na m. Kraków, skąd przeniesiony został do Kielc, a następnie do Lublina, poczem w r. 1930 otrzymał nominację na starostę grodzkiego we Lwowie. Przed przeniesieniem do Krakowa p. Gallas służył przy policji w Włodzimierzu Wołyńskim.

Następca p. Gallasa na stanowisku starosty grodzkiego we Lwowie ma zostać Dr Klimów, dotychczasowy starosta w Sanoku. Poza przeniesieniem starosty Gallasa mają nastąpić dalsze zmiany personalne wśród lwowskich władz bezpieczeństwa.

Uchwały Und-a

We Lwowie zakończył obrady dwudniowy zjazd UND'a. Opozycja reprezentowała znaczną mniejszość, co też znalazło wyraz w głosowaniu nad wyborem C. K. Wybrany został skład personalny z prez. drem Lewickim, zgodnie z wnioskiem komisji-matki, wyłonionej głosami większości.

KOMUNIKATY

— „BNEJ-SJON”, Stradom 15, I. p. of. Dziś, o godz. 8 wiecz. seminarjum historii — literatury hebrajskiej i żydowskiej pod kier. p. dra H. Pfeffera.

— „JEHUDA”, Dziś, o godz. 7 wiecz. plenarne zebranie z referatem tow. Berkowicza nt. Przyczynki do zagadnienia stosunku komunizmu do sionizmu.

— MORIJA (sala 31 Coll. Novi). Dziś, o godz. 8 wiecz. zebranie.

— „PRZYSZŁOŚĆ-HEATID”, Dziś, o godz. 7.30 wiecz. odczytanie gazetki związkowej.

— STARANIEM KOMITETU RODZICIELSKIEGO PRZY ŻYD. GIMNAZJUM KOEDUKACYJNEM (Brzeżowa 5) odbędzie się dziś referat prof. L. Roznera nt. „Wychowanie narodowe” Poątek o godz. 7-e wiecz.

PLENARNE ZEBRANIE SEKCJI GIER SPORTOWYCH Ż.K.S. MAKKABI odbędzie się dziś w lokalu klubowym przy ul. Jagiellońskiej 6a, o godz. 6.45.

Radosne chwile w Palestynie

Wspaniały przebieg święta Purim w Tel-Awiwie w dniu otwarcia Makkabjady. — Wielki ruch turystyczny.

Tel-Awiw (ŻAT) W tegoroczne święto Purim, Tel Awiw niewątpliwie był jednym z najbardziej „zaludnionych” miast Bliskiego Wschodu. Prócz blisko 50.000 stałych mieszkańców Tel Awiwu, których przeważająca większość zapelniała ulice miasta podczas popołudniowej „Adlajady” (karnawału), do Tel Awiwu przez cały dzień ciągnęły dosłownie dziesiątki tysięcy osób ze wszystkich zakątków kraju. Nie brak też było Arabów, którzy przybywali zwłaszcza z Jaffy i okolic, celem uczestniczenia w żydowskich uroczystościach purymowych. W Tel Awiwie zebrało się kilka tysięcy Arabów. Tego dnia Jerozolima była prawie wyludniona. Niemal wszyscy aszkenazyjczycy przybyli na Adlajadę tel-awiwską. Członkowie gmin sefardyjskich w Jerozolimie natomiast zapelniali Droge Jaffską, gdzie wielobarwni Żydzi orjentalni zabawiali się na swój tradycyjny sposób w naiwnych maskach.

Tel-Awiw przedstawiał sobą widok nigdy w tem mieście niewidziany. Prócz dziesiątków tysięcy Żydów i Arabów, którzy przybyli do Tel-Awiwu na zabawy purymowe, znaleźli się tam również wszyscy bez wyjątku turyści żydowscy ze wszystkich stron świata, w liczbie wielu setek osób. Mimo nienotowanego tłoku i ciasnoty olbrzymiej liczby „adlajadystów” przez cały dzień nigdzie nie doszło do żadnego incydentu czy nieszczęśliwego wypadku. Policja ani w jednym wypadku nie była niepokojona i nie miała żadnej sposobności interwenjowania.

Jak zwykle, uroczystości odbyły się pod gołym niebem. Główną atrakcją tegorocznej Adlajady był długi pochód uliczny setek typów, maszek, który przedstawiał sobą w postaci żywo-humorystycznej historyczny rozwój tęsknoty żydowskiej za Palestyną i emigrację Żydów do Palestyny w różnych historycznych epokach. Na czele pochodu kroczyło kilka maszek z epoki patriarchów (patriarcha Abraham w drodze z Padan-Aram do Ziemi Hananej-skiej), zamykały pochód maski i typy, przedstawiające ostatnie ewolucje imigracji palestyńskiej pod „opiekunческими skrzydłami” „lorda Passfielda. W niezwykle wielobarwnym i gorącym pochodzie adlajadowym brali szczególnie liczny udział Jemenici.

Z wyjątkiem zamkniętego pochodu „historycznego” odbyły się jeszcze liczne inne pomniejsze satyryczne procesje na różne aktualne tematy, wszystkie o tryskającym humorze i beztroskiej pogodzie.

Bukareszt (ŻAT) Z Rumunii wyjeżdża, częściowo zaś już wyjechało 5 wycieczek do Palestyny. W rumuńskiej ekspedycji na Makkabiadę uczestniczy 200 osób.

Białogród (ŻAT) W tych dniach wyjechały do Palestyny przez Triest i Saloniki dwie liczniejsze grupy Żydów jugosłowiańskich na Makkabiadę i wystawę tel-awiwską.

Organ Watykanu o wystawie Tel-Awiwskiej

Rzym (ŻAT) Organ urzędowy Watykanu „Osservatore Romano” zamieścił dłuższą korespondencję z Jerozolimy o znaczeniu wystawy Palestyny i Bliskiego Wschodu w Tel Awiwie. Autor artykułu podpisanego pseudonimem „Fidelis” wyraża „wój podziw dla zdumiewającego rozwoju Tel Awiwu.

„Młode miasto stołeczne sionizmu — Tel Awiw — pisze „Fidelis” (pod tym pseudonimem kryje się wybitny duchowny katolicki w Palestynie) jak gdyby za dotknięciem różdżki czarodziejskiej powstało na piaskach Morza Śródziemnego. Inicjatywa urządzenia targów w Tel Awiwie ma przed sobą wielkie perspektywy, ponieważ Palestyna jest naturalnym korytarzem między trzema kontynentami i bardziej niż jakikolwiek inny kraj powołana jest do krzewienia stosunków handlowych między Europą, Azją i Afryką”.

Autor artykułu przewiduje też dalszy rozwój

Tel Awiwu i twierdzi, iż ruch turystyczny do Palestyny posiada wielkie możliwości.

—o—

Nadzwyczajna sesja ogólnych sjonistów w Palestynie

Jerozolima (ŻAT) W Tel Awiwie odbyła się nadzwyczajna sesja Rady Krajowej ogólnych sjonistów w Palestynie. Radę powitali prof. Brodetzky i Emanuel Neuman, którzy referowali o sprawach politycznych i finansowych. Rada Krajowa ogólnych sjonistów przyrzeka poparcie wszystkim akcjom egzekutywy sjonistycznej.

Departament gospodarczy przy Agencji Żydowskiej

Jerozolima (ŻAT) Członek egzekutywy p. Emanuel Neuman odbył szereg narad z instytucjami i osobistościami w związku z organizacją departamentu gospodarczego przy egzekutywie Agencji Żydowskiej. P. Neuman zajmuje się głównie jak wiadomo kwestją inicjatywy prywatnej i imigracji stanu średniego.

Lord Melchett w Palestynie

Jerozolima (ŻAT) Do Palestyny przybył lord Melchett, który zamieszkał wraz z siostrą lady Erleigh w willi Melchettów „Migdal”. Lord Melchett zabawi w Palestynie kilka tygodni.

—o—

Zjednoczenie Poale Sjonu i Hitachdutu

Podczas pobytu członka Egzekutywy sjonistycznej B. Lockera w Polsce, toczyły się w Warszawie i we Lwowie pertraktacje w sprawie zjednoczenia dwóch frakcji Hitachdutu i Poale Sjonu. W wyniku pertraktacji podpisany został protokół zjednoczenia obydwu organizacji i obydwu związków światowych. Układ o zjednoczeniu ma być ratyfikowany przez światowe konferencje obydwu frakcji, poczem nastąpi wspólna światowa konferencja zjednoczeniowa. Czynnione są starania, aby latem br. odbyły się konferencje, i aby obydwie frakcje, na wzór tych grup w Palestynie zjednoczyły się.

Konferencja sjonistyczna w Wilnie

W ub. niedzielę obradowała w Wilnie trzecia konferencja ogólnych sjonistów. W konferencji wziął udział poseł Grünbaum. W konferencji uczestniczyło 61 delegatów, w tem 35 miejscowości prowincjonalnych.

—o—

2328 STUDENTÓW ŻYDÓW studiuje na uniwersytecie wiedeńskim. Najwięcej Żydów kształci się na wydziale lekarskim (1006), na prawo uczęszcza 551 Żydów, na filozofię 771. do wyższej szkoły technicznej 438.

UCZONY ŻYDOWSKI Z TUNISU dr. Lumbroso przedłożył akademii naukowej w Paryżu szereg prac o leceniu jaglicy. Dr. Lumbroso wykrył metodę izolowania mikrobów jaglicy, co umożliwia wyleczenie tej choroby.

ORGAN BEZBOŻNIKÓW ŻYDOWSKICH W ROSSJI „Apikojres” proklamował drugą piętiletkę dla walki z religią. Organ ten wzywa do „zniszczenia tych klas ludności żydowskiej, które zainteresowane są w istnieniu religii żydowskiej”.

W BERLINIE zmarł wybitny chirurg żydowski, prof. Maurycy Katzenstein. Zmarły był autorem wielu prac naukowych.

SLYNNY NEUROLOG PROF. M. MINKOWSKI zaproszony został do Jerozolimy, gdzie wygłosi cykl wykładów na Uniwersytecie Hebrajskim. Prof. Minkowski, rodem z Warszawy, jest dyrektorem kliniki neurologicznej w Zurichu.

RZĄD NIEMIECKI rozpatruje sprawę wdrożenia „numerus clausus” na uniwersytety niemieckie z powodu ich nadmiernego przepełnienia. W kołach żydowskich wyrażają obawę, iż numerus clausus może w praktyce przynieść szkody przedewszystkiem Żydom.

NASTĘPCA ZMARŁEGO RABINA SONNENFELDA w Jerozolimie ma być naczelnym rabinem Rygi, Zak.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

RYNEK AKCYJ i WALUT

Warszawa, 29 marca

Tydzień przedświąteczny przyniósł

dalsze osłabienie tendencji na światowych giełdach

akcyj i papierów o stałym oprocentowaniu. Prócz trudności koncernu Kreugera i silnej niżki akcji tego towarzystwa, oddziaływały na giełdę jeszcze inne czynniki, jak spadek cen pszenicy, bawełny, kauczuku, jedwabiu i cukru, kurczenie się handlu zagranicznego, oraz brak ożywienia w przemyśle i handlu, co nasuwa obawy, że zbliżający się główny okres sprzedaży wiosennej nie wykaże spodziewanego zwiększenia się ruchu. Obróty na rynkach akcyjnych uległy znacząco zmniejszeniu, ponieważ spekulacja ze względu na kilkudniową pauzę świąteczną, nie chciała się zbyt angażować.

Giełda nowojorska

wykazywała usposobienie słabe; bardzo słabiej niższe uległy akcje koncernu Kreuger i Toll, które rzucono w wielkiej ilości na rynek, pozatem większe straty kursowe poniosły akcje American Telephone and Telegraph. Pożyczki polskie miały nadal tendencję słabą. Notowano w dniu 23 maj. (w nawiasach cyfry z 19 maj.): 8 proc. Poż. Dłona 59,25 (60,00), 7 proc. Stab 57,25 (57,30), 6 proc. Poż. Dł. 57,25 (58,00), 7 proc. Poż. m. Warszawy 42,75 (42,50), 7 proc. Poż. Śląska 42,87 i pół (42,50). Obróty na rynku londyńskim znacznie się skurczyły, ponieważ spekulacja w związku ze zbliżającą się pauzą świąteczną wstrzymywała się od większych operacji. Kursy papierów krajowych i zagranicznych uległy przeważnie niższemu. Notowania na giełdzie paryskiej po chwilowym wznowieniu, wskutek silniejszej realizacji znowu się obniżyły. Giełda amsterdamska pozostawała pod wpływem słabej tendencji na Wallstreet i niepomysłnych wiadomości o sytuacji gospodarczej Niemiec; notowania obniżyły się o 2 do 6 proc. Obróty na giełdzie wiedeńskiej były w dalszym ciągu małe, tendencja słaba. Również giełda berlińska wykazywała nastroj słaby, co tłumaczy się w pierwszym rzędzie zawieszeniem wypłat przez zakłady Junkersa oraz kilka innych większych towarzystw przemyślowych i handlowych.

Giełda warszawska

czynna była tylko do czwartku włącznie. Obróty były małe, tendencja utrzymywana. Jedynie akcje Banku Polskiego wykazywały usposobienie mocniejsze. W dziale pożyczek państwowych panowało, jak zwykle w ostatnich czasach, znaczne oży-

wienie, w dział listów zastawnych przeprowadzono również dość liczne transakcje. Notowano (pierwsza cyfra z 19, druga z 24 maj.): Akcje: Bank Polski 84 i pół — 36,00, Lilpop 14,75, Węgiel 15,00; papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowy 37,50 — 38,50, 4 proc. Poż. Inwest. 93,50 — 92,00, 4 proc. Poż. Dł. 48,50 — 49,00, 6 proc. Poż. Dł. 59,00 — 59,50, 5 proc. Poż. Komwers. 39,00, 10 proc. Poż. Kolej. 102,00, 7 proc. Poż. Stab. 58,00 — 58,25, 4 i pół proc. L. Z. Ziemięskie 41,50 — 42,00, 8 proc. T. K. m. Warszawy 62,50 — 62,00.

W tygodniu ubiegłym dał się zauważyć, jak zwykłe w okresie przedświątecznym

wzmógł popyt na dolary i dewizy zagraniczne. Cały przydział uskuteczniał prawie wyłącznie Bank Polski. Wskutek silniejszego zapotrzebowania zapas walut i dewiz Banku zaliczonych do pokrycia zmniejszył się w drugiej dekadzie marca o 13,6 milj. do bardzo niskiego stanu 35,8 milj. zł. Natomiast zapas złota wzrósł nieznacznie o 47,000 do 608,4 milj. zł. Pozycja walut niezaliczonych do pokrycia zwiększyła się o 4,9 milj. do 124,4 milj. zł. Portfel wekslowy osiągnął poważny wzrost o 15,1 milj. do 644,2 milj. zł., co tłumaczy się większym zapotrzebowaniem na gotówkę ze strony sfery gospodarczych a zwłaszcza przemysłu w związku z wiosennym sezonem produkcyjnym.

Natomiast płatne zobowiązania zwiększyły się o 41,8 milj. do 237,9 milj., natomiast obieg biletów bankowych spadł o 35,2 milj. do 1.076.300 zł. Wskutek zmniejszenia się zapasu dewiz i zwiększenia się pozycji nat. płatnych zobowiązań, pokrycie kruszcowo-walutowe obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań spadło z 50,30 proc. na dzień 10/III do 49,01 proc. na 20/III, a pokrycie wyłącznie złotem z 40,32 proc. 46,29 proc., natomiast pokrycie złotem samego tylko obiegu biletów bankowych, wskutek redukcji obiegu, podniosło się z 54,73 proc. na 56,52 proc.

Dolary

utrzymały się w notowaniach oficjalnych do środy włącznie na poziomie 8,90, w czwartek zredukowano kurs ich do 8,89. Na rynku prywatnym płacono za banknoty dolarowe 8,90 i pół — 8,90 — 8,89, za ruble złote 4,82 — 4,81 i pół — 4,83, za czerwonce sowietkie — 31 — 32 — 31 i pół cent. amerykań. Czeki New York podniosły się z 8,921 na 8,922 a kabel z 8,923 na 8,927. W grupie dewiz europejskich obniżył się Zurych ze 172,50 na 172,30 a Amsterdam z 359,80 na 359,60; kursy innych dewiz zmian nie wykazały.

W sprawie stosunków handlowych z Węgrami

Rokowania z Węgrami w sprawie uregulowania stosunków handlowych, naruszonych wskutek węgierskiej polityki dewizowej, nie dały dotychczas rezultatu. Obróty wzajemne ograniczone są do minimum. O ile chodzi o przywóz z Węgier do Polski reglamentowanych towarów, zauważyć należy, że celem wywarcia nacisku na Węgry, nie udziela się tymczasem z reguły zezwoleń na przywóz artykułów zakazanych do przywozu. Wyjątek czyniony jest jedynie w odniesieniu do wina. Największym szkopulem jest nadal sprawa dewiz, potrzebnych na pokrycie węgierskich zobowiązań wobec polskich eksporterów. Węgry widzieliby chętnie transakcje kompensacyjne, w których ostry wióścię po stronie importu do Polski odgrywałoby główną rolę wino. Z drugiej strony chcieliby oczywiście za wywożone do Polski towary pobierać gotówkę w dewizach. Wobec takiego stanowiska Węgier sprawa umowy nie posunęła się jeszcze naprzód. (PAP).

Bankructwo i ucieczka znanego finansisty niemieckiego

Prasa niemiecka przynosi sensacyjną wiadomość o ucieczce znanego finansisty berlińskiego Jakóba Michaela, do Holandji. Michael pozostawił w Niemczech 65 milionów długów hipotecznych, a uciekł, by nie złożyć przysięgi manifestacyjnej.

Karjera Jakóba Michaela była jedną w swoim rodzaju. Wyszedł z branży metalowej i przemysłu chemicznego, a do majątku doszedł w okresie inflacji. Jakób Michael miał olbrzymie zaufanie do marki rentowej i kapitału swego nie ulokował w żadnej dziedzinie przemysłu. W ten sposób skupił w swoim ręku olbrzymie zapisy gotówki, które pożytywał na duże procenty. Były czasy, że Michael był głównym dostawcą pieniędzy niemieckiej poczty państwowej. Stał się jednym z najpotężniejszych finansistów niemieckich i nie było żadnej dziedziny życia gospodarczego, w którejby nie posiadał swych sił. Interesy jego koncernu zaczęły się coraz bardziej ograniczać do banków, towarzystw ubezpieczeniowych, handlu i własności ziemskiej. Zwłaszcza w tej ostatniej dziedzinie roztaczał najżywszą aktywność i stał się jednym z największych posiadaczy domów w Niemczech. Jego koncern obejmował 160 obiektów, a mianowicie w samym Berlinie miał 120 domów, resztę zaś w Kolonii, Frankfurtu n/M. i innych miastach. Okazało się jednak, że nawet lokowanie pieniędzy na hipotekach nie jest interesem zbyt pewnym, zwłaszcza w czasach ciężkiego kryzysu. Nie płacono wogóle odsetek hipotecznych, tak, że musiano przystąpić do likwidacji całego koncernu. Za bezcen można było w Berlinie dostać teraz dom koncernu Michaela. Długi jego osiągnęły kwotę 65 milionów marek, ale wierzyciele jego podobno nie dostaną na pokrycie tych swoich pretensyj, gdyż jeszcze przedtem przetrwał Michael przeważną część swego majątku na swą żonę, sam zaś obecnie uciekł do Holandji.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na KWIECIEŃ 1932

FRANCISZEK WERFEL

Copyright by „Renaissance“ Stanisławów-Wiedeń

Rodzeństwo Pascarella (Die Geschwister von Neapel)

Autoryzowany przekład Leona Templera

Dom rodzinny: Ojciec tak bardzo otoczył nas domową atmosferą, że nierzadko w niej brały mnie dreszcze obcości. Wszystko tu w niezachwianym ładzie trwa na swoim miejscu: Stół duży, fortepjan, szafy, piec w kuchni i warzecha. Zdaje się, jakby sprzętów tych nie kupiono w roku 1895, kiedy rodzice nasi pobrali się, ale jakby istniały zdawien dawna. Kiedy ojciec ani rodzeństwa niema w domu, wałęsam się czasem po naszym mieszkaniu rodzinnym, niby po krainie jakiejś, i ogarniam mnie żalostą ogromną. Czyżby domostwem nie było imago chyba przeciagle, przydłuższe, odwiekane rozstanie się z nim: pożegnania, które powtarza się wciąż tak, jak linję stanowi nieskończony szereg punktów? Czyżbyśmy donosiadali wtedy dopiero kiedyś już utracili go? Wodza płacz dławili na grzazach Kartaginy. Ja zanoszę się od płaczu śród wzorowego i nieodbita sterczącego porządku, któremu nie grozi nic.

5.

Falszywie zadane pytanie: Dawniej

zapytywałem się niekiedy: „Czy ojciec jest zły?“ Było to najbardziej w świecie zacofane pytanie, bo ród wywodziło z obrony własnej wygody i własnych upodobań zakłócanych energią ojca. Ojciec odnosił się do nas dobrocią, niż do dobroci i gniewniej niż gniewnie. Dlatego też nikt tym traktowaniem życia nie dotarł aż do bram Podziemia.

6.

Ulica: Hellenowie mówili, że równy, bity gościniec wiedzie od brzegu morza w górę, a stamtąd tysiącami mil aż po wrota Hadesu. Należało tylko drogę przebyć bezustanku od końca do końca, a przytomnym ciałem i duchem doświadczyć się wszystkiego i wszystko poznać, nawet państwo śmierci. Ale nie wolno brać z sobą towarzyszy, ani jeździć wierzchem, dlatego też nikt tym traktem życia nie dotarł aż do bram Podziemia.

Obawiam się jednak, że tak łatwo traci się ochotę dalszej wędrówki nie z powodu piętujących się trudności, ale raczej z winy zbyt licznych ober-

i zajazdów, które są okrasą pierwszego odcinka szlaku. Tutaj podają szczególny rodzaj włosa, tam znów światne raki morskie. W większych szynkowniach występują tancerze, a nawet w najmniejszej z pewnością znajdziesz gramofon. Codziennie ludzie ruszają w drogę, ale wreszcie każdy z nich nawet chudopacholek staje gościem, napopas w skwarne południe albo wieczorem. I jeszcze jedno! W tem przedświadczeniu między rskorden a sławą zachodzi stosunek odwrotny. Im dalej kto zaszedł na tej drodze, tem snadniej utonie w falach zapomnienia. Toteż na pocieszenie pozostajemy w niepewności, czy może przecież stanął u celu ten lub ów, heros, o którym zaginął ślch wszelki.

7.

Jedno jedyne zboczenie z drogi popsuć może wszystko. Jeżeli zdanie to nie dotyczy życia, aktu myśli i poezji łączy się ono z pewnością.

Moje wiersze nie są niestety niczem innym, tylko właśnie zboczeniami z drogi. Na owym greckim gościńcu w pierwszej gospodzie rychło tuje napopas nim jeszcze doskwiera upał. Ojciec nie ma wyobrażenia o tem co to oznacza chcieć być panem mowy. Słowa są jak trzoda co tępa czere- dą ciśnie się za baranem- przodownikiem, za frazesem. Słowa jakby się bały poety Milo pisa- ją wkrąg tych, którzy od nich nie zjadają nicz-

LISTY GENEWSKIE

Przypatrzmy się uczestnikom kongresu rozbrojeniowego...

Genewa, w marcu

Konferencja Rozbrojeniowa odbywa waka-cje. Skorzystajmy z tej przerwy, by opisać tro-che jej „milieu”. Niektórzy porównują ją z Kongresem Wiedeńskim z roku 1815. Porów-nanie kulejące pod wieloma względami. Ale przede wszystkim jedno: Kongres Wiedeński — tak tragicznej pamięci dla Polski — zapew-nił światu, nie licząc kilku wojen poważnych, ale lokalnych, okragle sto lat pokoju. Czy moż-na się czegoś bodaj w przybliżeniu podobnego spodziewać od obecnej Konferencji genew-skiej? Niestety! Świat musiałby się chyba przewrócić „do góry nogami”, by z rezultata-mi jej prac można powiązać jakieś nadzieje, — szczególnie nadzieje urzeczywistnienia faktycz-nego rozbrojenia. Mimo szybkości charaktery-zującej ewolucję (albo dekadencję?) ludzkości w tem drugiem ćwierćwieczu XX-tego stulecia, trudno bardzo przypuścić, by przewrót, który w obliczu światowego strukturalnego kryzysu gospodarczo-przemysłowo-finansowego wydaje się całkiem nieuniknionym, dokonać się mógł już w bieżącym roku. Tegoroczna Konferencja Rozbrojeniowa będzie niemniej zdarzeniem hi-storycznym, bez względu na to, czy stanie się finałem jednej czy też początkiem drugiej tra-gedji.

Przypatrzmy się nieco jej uczestnikom, męż-cyznom i kobietom. Wśród mężczyzn powin-ni być pierwszą kategorią mężowie stanu. „Po-winni być”, gdyż w istocie jest ich właśnie najmniej. Trzej prawdziwie wielcy mężowie stanu powojennego świata, który pragnął faktycznego urzeczywistnienia Ligi Narodów, — Wilson, Stresemann i Briand — już nie żyją. Ci trzej wierzyli głęboko i niezłomnie w moż-liwość pokoju między narodami opartego na prawie. Z tą wiarą w duszy i z nakładem wszystkich swoich nieprzeciętnych zdolności walczyli o pokój, nie bacząc na trudności i przeszkody, do ostatniego tchu. Wiara uczyni-ła ich wielkimi. Wśród pozostałych i biorą-cych w obecnej Konferencji udział mało jest już tych, którzy wogóle zasługują na miano „męża stanu”: przewodniczący Henderson, mo-że premier francuski Tardieu, belgijski mini-ster spraw zagranicznych Hymans, młody i obiecujący Hiszpan de Maderiaga, prezydent Konfederacji Szwajcarskiej Motta, Edward Be-

nesz, stary Apponyi i nieprzeciętnie wartości-o-wy Chinczyk Yen. Na tem koniec. Można ich wyliczyć na palcach obu rąk. Ale ani jeden nie dorównuje tamtym trzem.

Druga, bardzo liczna kategoria, to politycy i dyplomaci. W przeciwieństwie do mężów stanu, którzy kierują partjami i swoim kra-jem, są politycy tylko posłusznymi narzędzia-mi wykonawczymi pewnych partij politycz-nych i stojących za nimi grup interesów ma-terjalnych. A dyplomaci? „Dyplomata, moje dziecko” powiada francuski dowcip „jest to pan, który zna datę urodzin kobiety, ale nie pamięta jej wieku”. Ludzie głodcy, grzeczni i dobrze wychowani. Trzecia równie liczna ka-tegorja: wojskowi, przedstawiciele sztabów ge-neralnych wszystkich krajów świata. Ludzie przeważnie bardzo zdolni i wykształceni, zna-jący prawdziwe i głębokie przyczyny wojen lepiej niż większość dyplomatów i polityków. Ludzie szczerzy i uczciwi, wierzący głęboko w konieczność wojny jako „ostatniej racji”. — Wyrwać z ich mózgów myśl o wojnie i to o wojnie zwycięskiej, równałoby się zniszczeniu ich najświętszej wiary i ich egzystencji. Dla-tego powołano ich tu jako ekspertów. Wojsko-wi jako eksperci rozbrojenia. Narody mogą być spokojne. Ci sztabowcy porozumieją się ze sobą znacznie prędzej i lepiej, niż politycy i dyplomaci. Umysł ich nie są zakażone utopi-jnym i zgniłym pacyfizmem. Sztabowcy wszystkich krajów mają dla siebie i swoich potrzeb bardzo dużo wyrozumienia. Mówią wspólnym językiem, oczywiście nie jakimś uro-jonym „europejskim”, ale międzynarodowym językiem wojskowym, bardziej rozpowszech-nionym niż esperanto. Jeżeli się im tylko po-zostawi odpowiednią wolność, to zobaczymy, że z ich obrad wyniknie porozumienie.

Osobną kategorię stanowią różnego rodzaju „wywiadowcy”, działający pod płaszczykami attaches prasowych, „propagandystów”, obser-watorów, dziennikarzy itd. „Intelligence Servi-ce”, „Service secret”, „Auskunftsabteilung”, „Czeka” i „Służba informacyjna” są bowiem podczas pokoju i szczególnie podczas Konferen-cji Rozbrojeniowej nie mniej ważne, jak pod-czas wojny. Te niepozorne, z tajnych fundu-szów rządów i sztabów generalnych utrzymy-wane osobistości żyją ze sobą w najlepszej przyjaźni ufundowanej na uczciwej wymianie „informacji”. W znacznie większym ukryciu „pracują” agenci potężnej „krwawej miedzy-na-rodówki”: przemysłu wojennego. Nikt nie po-trafi ich wskazać palcem, a tylko bystry zmysł spostrzegawczy może tu i ówdzie wyczuć ich obecność. Jeden z nich, Amerykanin. — nie-jaki Shearer — rozbił w roku 1927 genewską konferencję rozbrojeniową trzech mocarstw morskich. Nikt go tu nie znał i niktby się o nim nigdy nie dowiedział, gdyby nie był przy-padkowo popadł w spór ze swoimi pracodaw-cami — fabrykantami broni i dyrektorami wielkich amerykańskich trustów metalurgicz-nych — którzy nie wypłacili mu za jego „pra-cę” tyle setek tysięcy dolarów, ile od nich za-żądał. Shearer zrobił skandal, który zresztą prędko uciszono. Od tego czasu są „zaintereso-wane sfery” znacznie ostrożniejsze i posługują się niezawodnie pewniejszymi ludźmi...

Opinię publiczną reprezentują dziennikarze, publicyści, literaci i artyści z całego świata w liczbie 500 do 600 osób. Prawdziwi i niezależni „reprezentanci opinii publicznej” są jednak wśród dziennikarzy w mniejszości. Wysłanni-cy t. zw. „wielkiej” prasy francuskiej, nie-mieckiej, angielskiej lub amerykańskiej są poza nielicznymi wyjątkami w zupełnej zależ-ności od grup finansowo-przemysłowych, do których te dzienniki należą, i muszą w arty-kulach i informacjach swoich bronić intere-sów tych grup albo często nawet tylko jedno-stek. Ze interesy te nie mają naogół prawie nic wspólnego z prawdziwymi interesami narodo-

wymi — nie mówiąc już o interesach ogóln-o-ludzkich — tego chyba specjalnie podkreślać nie potrzeba. Dziennikarz, który wypada z roli, pozostaje bez względu na zasługi, na jego imię i powagę w kraju albo nawet w świecie napędzony jak pies. Przykład: Juliusz Sauer-wein i „Matin”. Na usługach rządu stoją te dzienniki, a więc także ich redaktorzy, tylko tak długo, jak długo rząd uprawia politykę nie naruszającą w niczem interesów ich wła-scieli. Dzięki zupełnej wolności prasy we Francji, w Anglii i w Ameryce mogą jednak w tych krajach inne, czasami nawet równie bogate organy prasowe skutecznie przeciwdzia-łać zgubnemu wpływowi dużego odłamu „wiel-kiej” prasy. Inaczej i znacznie gorzej ma się rzecz w krajach rządzonych zapomocą otwar-tej albo zamaskowanej dyktatury. Dziennika-rze tych krajów są w gruncie rzeczy płatnymi urzędnikami rządowymi, którzy prześcigają się w służalczości w stosunku do swojego rządu, przemilczają umiejętnie wszystkie jego błędy, i niepowodzenia a wyolbrzymiają do niesły-chanych rozmiarów a wyolbrzymiają do niesły-chanych rozmiarów a wyolbrzymiają do niesły-chanych rozmiarów jego inicjatywę. Jest niestety coraz więcej krajów w Europie w których ten gatunek prasy i „dziennikarzy” przeważa — o ile nie jest wyłączny. — Istniejąca tam jeszcze pra-sa niezależna jest z reguły zbyt biedna, by móc sobie pozwolić na wysłanie albo utrzy-mywanie własnych korespondentów zagranicą i zdana jest w całości na obsługę agencji rzą-dowych.

Prócz zawodowych dziennikarzy, spotkać moż-na na Konferencji Rozbrojeniowej zawsze pe-wną ilość wielkich publicystów, uczonych, li-teratów i artystów. Ostatnio widziano w Ge-newie Wiktora Margueritta, Ernsta Tollera, Eryka Marjé Remarque'a, Aldanowa, Ludwika Bauera, Panait Istratiego, prof. Guillaume'a, Fer-tero, Ilakowiczównę, Artura i wielu innych.

Są wreszcie kobiety. Kilka z nich zasiada w delegacjach rządów (w delegacji polskiej p. Szelałowska. Następnie żony delegatów, eks-pertów i dziennikarzy. Jest również zawsze kil-ka dam tworzących „salony polityczne”, kilka dziennikarek i wielka ilość bardzo starych i brzydkich przedstawicielek kobiecych organi-zacji pacyfistycznych.

Oto (całkiem pobieżnie przedstawione) śro-dowisko, w którym odbywa się jedna z naj-ważniejszych i jak dotychczas najbezplodniej-szych konferencji międzynarodowych świata.

;; M. Kahany

ŚRODA, 30 MARCA.

Kraków (312,8) 11,45 Przegl. prasy 11,58 Sygnał hejnał, 12,10 Gramof 13,10 Kom. meteor i gospod. 15,25 Dla maturzystów: „Rozwój Prus w XVIII w.” — wygł. prof. Wł. Dzwonkowski, 15,45 Giełda pien. i kom. dla żegl. 15,50 Dla maturzystów: „Mickiewicz” — prof. K. Górski, 16,10 Gramof 16,20 „Najnowsze wydawnictwa” — dr. A. Bar 16,40 Gramof 16,55 Lekeja j. ang. 17,10 „Goethe a przyroda” — prof. M. Limanowski, 17,35 Koncert popo-ludn. w wyk. ork. P. R. pod dyr. J. Ozimiskiego, 18,50 Rozmait. komun 19 Świątlica strzelecka, 19,15 Gramof 19,30 „Skrzynka pocztowa” — inż. Broń-wski 19,45 Dziennik pras. 20 Feljet. muzyk 20,15 Muz. lekka. Wykł. ork. wiejska A. Stronberga, M. Sowilski (tenor), L. Ursteina (akomp.), 21,45 Kwad-liter 22 Koncert kwartetu i Dubiskiej, 22,30 Kom. wiadom. bież. 22,45 Odczyt w języku esperanto pt. „Dorobek polski w ogólnej kulturze świata” — wygł. prof. dr. Odo Bujwid, 23 Trans. n. ze stacyj zagran 24 Hejnał.

Katowice (408,7) 11,45—13,10 p. Kraków, 14,55 Kom. gosp. 15,05 Bajeczki dla dzieci, Ołoci Heli, 15,25 i 15,50 p. Kraków, 16,10 Intern. muz 16,20 „Wśród książek” 16,40 Skrz. poczt 16,55—19,05 p. Kraków, 19,05 Odcinek po wieści, 19,20 „Gospodyni śląska”, 19,45—22,40 p. Kraków, 22,15 Intern. muz. 23 Skrz. poczt. w j. franc.

Lwów (380,7) 11,45—13,10 p. Kraków, 15 Aud. dla dzieci, 15,15 Kącik harc. 15,25—16,15 p. Kraków 16,20 Gramof 16,55—19,15 p. Kraków, 19,15 Komun. 19,25 Gramof 19,30—23 p. Kraków, 23 Muz. tan.

Sztuttgart (360,6) 12,35 17, 19,35 Koncerty, 21,35 Operetka.

Wiedeń (517,2) 11,30, 17, 19,45 Muz 20,25 Opera kom.

Rzym (441,2) 12,45, 17,30, 17,45 Muz. 20,45 Opera.

go. Czy uzbroję się kiedy w cierpliwość, żeby nad jednym utworem przemysliwać rok cały? O, niecierpliwości, tyś jest najcięższą przewiną du-cha! Jedno złocone z drogi może popsuć wszy-stko. Czy zdanie to istotnie nie dotyczy życia? Do-tyczy, dotyczy!

8.

Drobna pociecha: Zdołałbym robić może co lepszego, niż robię, ale nie mogę być lepszy niż jestem; mogę jednak tchnąć prawdą bardziej ani-żeli dotychczas.

9.

Akt stapiania: Twozyć dzieło literatury znaczy to przetwarzać wszechświat rzeczy na świat mowy. Rzecz najważniejszą stanowi tu akt stapiania się w pocie ohydliwych materij, przedmiotów i słów. Żeby stop udał się, trzeba co najwięk-szego żaru i jaknajwiększego ciśnienia obok moż-liwie najżywej przytomności umysłu. Z powo-du tego niemal nieludzkiego połączenia prawdzi-wych postów Starożytni uwielbiali jak półbogów.

10.

Rodzeństwo i ja: Stanowimy dużą rodzinę. Jest nas sześćcioro. Nie obieram tego ematu dla tego, jakobym uważał, że budzimy aż taką cie-kawość, ale obieram go z tego powodu, że nicze-go nie przeżyłem w sposób bardziej dojmujący. A jednak, ileżto trudności przysparza mi chęć na-pisania na tym tajemnicą osłoniętym arkuszu — kilku słów o rodzeństwie, w dodatku mimo że są to przecież tylko słowa powiedziane nawet! Wydaje mi się, jakbym na nich dopuszczał się zdrady, jakbym użył podstęp. Skradam się ku nim i z uczuciem przykrego bólu wzdragam się dotknąć rzeczywistości ich, ich wartości i niewin-ności.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ZE SPORU Z Makkabiady

Serdeczne przyjęcia we Wiedniu, Triescie i Atenach

Ekspedycja polska na Makabjadę, która wyruszyła z Warszawy pod przewodnictwem prez. Z. Ruśkiego, przybyła w dniu 21 bm. rano do Wiednia. Na dworcu oczekiwały liczne delegacje Związków sportowych, organizacje sjonistyczne Konsulatu polskiego, które serdecznie witwały przybyłych sportowców. Na boiskach „Hakoah” wiedeńskiego odbyły sportowe treningi, by zachować swą formę, poczem odprowadzeni byli przez miejscowych Makkabeuszów po mieście. Wieczorem ekspedycja wyruszyła do Triestu, dokąd przybyła najszybciej, witana serdecznie na Dworcu przez Generalnego Konsula w Triescie, który sportowców podjął śniadaniem w Salonach Konsulatu, poczem osobiście oprowadzał po mieście. Określen „Attika” wyruszyła ekspedycja z Triestu w drogę do Palestyny.

Dnia 24 marca przybyli sportowcy do Aten, gdzie drużyna piłki nożnej rozegrała mecz z miejscową reprezentacją, osiągając zaszczytny wynik 1:0 na swą korzyść.

* * *

Wobec ukazania się w prasie warszawskiej w wiadomości dotyczących naszej ekspedycji na Makabjadę według których grupa ekskursantów udająca się na Makabjadę przez Triest miała przybyć do Triestu po odejściu okrętu, co spowodowało skierowanie jej do portu w Constanzi stwierdzamy, że wiadomości te są z gruntu fałszywe.

—cso—

WYNIKI PIŁKARSKIE

Poznań: VIB. Pankow (Berli) — Warta 5:0 (3:0) i 1:1 (0:1) — Warszawa: 22 pp. Sielce — SK Żilina (Czechosłowacja) 6:2 (2:1), Legia — SK. Żilina 4:1 (2:1) — Łódź: Hakoah — LSG. 3:0 (1:0), KLS — Orkan 2:1 (1:1), WKS. — LKS. rez. 2:1 — Cieszyń: Garbarnia (Kraków) — DSV 2:2 (1:1) — Lwów: Pogoń Czarni 2:2 (2:0) Śląsk: Pogoń — Diana 2:2, AKS — Raciborz 0:0, Bogucice team — Wawel (Kraków) 3:0, Ruch — AK. 5:1, KS06 Katowice — Pogoń 3:1, KS06 — Naprzód (Lipiny) 0:1, Polcejnny KS. — Pogoń 2:1 IFK — Raciborz 6:4. — Turniej piłkarski w Warszawie: Makkabi — Skra 1:0 Swa — Gwiazda 1:1, Swit — Makkabi 1:0, Skra — Gwia 2:1, Wiedeń: Hakoah — Sabaria 6:2, Nicholson — Slovan 4:1 Slovan — Sabaria 6:2, Nicholson — Hakoah 1:1. — Kopenhaga: Team Kopenhagi — Rapid (Wiedeń) 3:3.

HAKOAH WIEDEŃSKI miał grać z Polonią i LKSem w Polsce, lecz PZPN. nie zezwolił na te mecze.

SUKCESY POLSKICH TENNISISTÓW. Zwycięstwa Stolarowa nad Du Plaix 7:5, 7:5, Tłoczyński nad del Bono 6:3, 6:4, Jedzejowski nad Adamoff 2:6, 6:2, 6:2, Tłoczyński — Stolarowa nad Aronem i Salmem 3:6, 6:3, 6:3. są wielkim sukcesem Tłoczyński zdobył puchar Lazarewskiego Wybrzeża. Także w drugim turnieju w Cannes doszli nasi tennisiści już do półfinałów.

CARNERA zwyciężył w Londynie Cooka (Australia) w 3 rundzie nokautem.

PÓŁFINAŁ PUHARU ANGIELSKIEGO: Arsenal — Newcastle 1:0, Birmingham — Sheffield Wednes 2:1, Everton — Huddersfield Town 4:1.

NURMI otrzymał złoty medal najlepszego sportowca, najwyższe odznaczenie fińskie.

ONDA STANED

Dr. Henryk Szancer
Kraków, ulica Wawrzyńca 11
powrócił — Telefon 129-47

ADOLF EDER
Kraków, pl. Dominikański 2
skład komisowy fabryki sukna
S. TUCENDKAT jun. BIELEKO-BIAŁA
rok założenia 1889 rok założenia 1889
poleca na sezon wiosenny i letni najnowsze materiały po cenach fabrycznych.

Dora Panzerówna Zygmunt Zimetbaum
Stary Sącz Kraków
zaręczeni w marcu 1932 r.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

LECIA ZE ŚWIATA

Zgon najstarszego człowieka na świecie

Z Londynu nadchodzi nieoczekiwana narazie jeszcze wiadomość, że zmarł tam Zara Agha, najstarszy człowiek świata. Przypomina się, że świat po raz pierwszy się o nim dowiedział przed ośmiu laty, gdy go przypadkowo odkrył w Konstantynopolu pewien dziennikarz amerykański. Dziennikarz ten zwrócił uwagę na starego i jeszcze prosto trzymającego się człowieka o długiej siwej patryjarcalnej brodzie i dowiedział się, że człowiek ów liczy przeszło 150 lat. Z przedłożonych dokumentów można było ustalić, że Zara Agha urodził się w roku 1775. Pochodził z rodziny długożyjącej, jego ojciec zmarł w 112 roku życia. Sam Zara Agha miał syna, który zmarł w roku 1900, osiągawszy 101 lat życia, a jego najmłodsza córka dochodzi już do setki. Zara Agha był dwanaście razy żonaty, i ma mieć 36 dzieci. Gdy po raz ostatni się ożenił, liczył lat 152, a jego żona była od niego młodszą o 100 lat.

Amerikanin zrozumiał odrazu, że nie powinien tego „cudu” wypuścić z rąk. Stał się więc jego impresarjem i zawiązał go przed wszystkimi do Hollywood, gdzie Zara Agha występował w kabaretach jako najstarszy człowiek świata. Zainteresowali się nim też lekarze, którzy orzekli, że dożyć może 170 roku życia. Zara Agha opowiadał, że nigdy nie je mięsa, nie pali, nie pije i codziennie odbywa długie marsze, i temu to trybowi życia zawdzięcza sędziwy swój wiek.

Jak każdy stary człowiek chętnie opowiada o sobie. Utrzymuje więc, że uczestniczył w sześciu wojnach i był sześć razy ranny. W bitwie pod Plewną wziął udział, licząc wówczas sto lat. Najchętniej jednak opowiada, jak widział Napoleona. Zara Agha należał wówczas do załogi twierdzy Akron i widział przejeżdżającego generała w zielonym płaszczu. Powiedziano mu później, że tym generałem był Napoleon Bonaparte.

Karjera „artystyczna” jego przedko się skończyła, gdyż impresarja jego zamordowano. Występował później w zwykłych budach cyrkowych i coraz gorzej mu się powodziło. Z trudem zebrał pieniądze, by wyjechać do Londynu, gdzie zmarł w szpitalu.

Tragedja rodzinna w Jenie

Szczegóły sraszliwej tragedji rodzinnej w Jenie, o której już przed kilku dniami donieśliśmy, przedstawiają się następująco: Żyli tam rodzina radcy sądowego dra Meurera i prawnicy Rittwegera w stosunkach przyjaźni. W międzyczasie zaistniały między radcą Meurerem a panią Rittweger bliższe węzły, które doprowadziły do zniszczenia obu małżeństw. Obie pary małżeńskie postanowiły mianowicie się rozwieść, a sąd we Weimarze w lutym br. rozwiązał oba małżeństwa. Dr. Meurer przeniesiony został do sądu w Altenburgu i zamierzał poślubić panią Rittweger. Jego rozwiedziona żona chciała pomóc starym rodzicom męża, którzy z nimi razem mieszkali, przy ich przesiedleniu się do Goty, a następnie chciała z dwójgim dziećmi zamieszkać w Rudolfstadt. Wszystkie przygotowania były już poczynione i wszystkie porne kweście uregulowane. W piątek przed świętami Wielkanocnymi zesłali się wszyscy razem w mieszkaniu dra Meurera, a mianowicie sami radca, rozwiedziona jego żona, dwoje dzieci, starzy rodzice i pani Rittweger. Zdaje się, że w przystępie obłędu zastrzelił radca Meurer naprzód swoją matkę, potem rozwiedzioną żonę, potem panią Rittweger, następnie ojca i dwoje dzieci, wreszcie sam pozbawił się życia.

I „Scala” w Medjolanie bankrutuje...

Bankrutują nie tylko wielkie koncerny przemysłowe i banki, ale też i teatry i opery. Ciężkie przesilenie gospodarcze pochwyliło w swe ryby Metropolitan Operę w Nowym Jorku, Wielką Operę w Paryżu, operę w Amsterdamie, a teraz nadchodzi z Włoch wiadomość, że i „Scala” w Medjolanie ma być zamknięta. Dyrektorzy „Scali” usilowali uzyskać pożyczkę w kwocie 4 milionów lirów, by pokryć deficyt sezonu, ale starania te spęły na niczym, a nawet Mussolini oświadczył, iż w obecnym momencie nie może pospieszyć z pomocą. Zawsza faszizm przyczynił się głównie do upadku tej ważnej placówki artystycznej, wypędzając z Włoch Toscaniniego, największego dyrygenta europejskiego. Toscanini był duszą opery medjolańskiej, ale jest on antyfaszysta. Gdy więc po pewnym koncercie nie chciał zagrać hyonu faszystowskiego, został publicznie wypoliczkowany. Opiścił więc Włochy i nie ma ochoty do powrotu, a po jego odejściu zaczęła „Scala” coraz bardziej podpadać.

ZGRZYTY

Niezwykły dar spostrzegawczy

W świątecznym numerze „Czasu” zamieścił współpracownik tego pisma p. K. P. impresje krakowskie, wśród których znajdujemy również utwór pt. „Klasztor wśród ghetta”.

Ze ghetta żydowskiego w Krakowie jest dla sanacyjno-konserwatywnego młodzieńca nie tylko brudne i niedobre, ale także i „plugawo” — to nie musi nas zbytnio wzruszać. Niech mu będzie „plugawo”.

Albo podziwiać natomiast należy niezwykły dar spostrzegawczy, jak na młody wiek tego obserwatora. Oto w drodze na Skalkę spotyka pan K. P. starego, postawnego żyda (naturalnie przez małe Z); w pysznej czarnym jedwabiem pokrytej szubie, w szerokim kapeluszu rabina, jakiś mały wyblakły żydek, coś niesie za rabinem. Poczem czytamy:

„Oni i ja mijamy dwóch młodych, czekających na kogoś, żydów. Patrzą na staruszkę z szerokim, wszystko (!) mówiącym uśmiechem. To są najmłodsi synowie ghetta, dla których niema już w Dekalogu i Ksiąg i Muru Placzu. Jest tylko dzieło Marksa — i czerwony szandar — i sierp i młot — i, u stóp białego Kremla, mauzoleum Lenina.

A więc ten sanacyjno-konserwatywny młodzieniec rozpoznał z uśmiechu dwóch żydowskich chłopców, że byli to — komuniści. Uśmiech ten był dla niego „szeroki” i „wszystko mówiący”. Genialny obserwator z dalekich krajów, bo z ulicy św. Tomáša, który zabił się na Kazimierzu, odrazu wywnioskował, że ów uśmiech odnosił się akuratnie do przechodzącego „rabiego” i że w głębi jego krył się Marks, i czerwony szandar, i biały Kreml, i mauzoleum Lenina. Bo ci dwaj młodzi żydowscy komuniści nigdy nie spotykali na Kazimierzu rabina w jedwabnym chalcie. Rabbi jest na Kazimierzu rarytasem. Komuniści, spostrzegając go, musi takiego rabina szerokim i wszystkim mówiącym uśmiechem od stóp do głów zmierzyć.

Ten sanacyjno-konserwatywny młodzieniec, który powinien stanowczo przenieść się z redakcji „Czasu” do redakcji „Tajnego Detektywa”, nie jest naturalnie żadnym specjalnym żydożercą ani chuliganem. O to wcale go nie podejrzewamy. Jest on tylko cały zatruły i przesłonięty ideologicznym przesłaniem, że cała młodzież żydowska, o ile nie nosi pejsów i chalców, myśli i marzy wyłącznie tylko o Marksie, i o czerwonym sztandarze, i o białym Kremlu, i o mauzoleum Lenina. On i wielu jemu podobnych nie wie, że społeczeństwo żydowskie jest takim samym społeczeństwem jak wszystkie inne. Że ma wśród siebie młodzież wszystkich bez wyjątku przekonań, polityczno-społecznych, że obok młodzieży chasydzkiej są też i komuniści. Ale że olbrzymią i przygniatającą większość wśród sfer zwłaszcza nie skrajnie chasydzkich, stanowi młodzież sjonistyczna, grupująca się dookoła wszystkich sjonistycznych kierunków, od ortodoksyjnej Mizrahi począwszy na socjalistycznym, do drugiej (a nie do trzeciej!) międzynarodówki należącej Poale Sjonie kończąc. Że komunistów jest wśród całej młodzieży żydowskiej stosunkowo drobna garść — podobnie zresztą jak i poza Rosją, wśród społeczeństw innych.

Gdyby będący w mowie młodzieniec był się zbłąkał w nieznanie sobie strony parę dni później mianowicie w Wielką Sobotę wieczór, wówczas ze dziwnie widziałby maszerujących przez ulice Bernardyńską, Stradom, Dietlowską i Starowiśnią pod Żydowski Dom Akademicki szereg młodych ludzi, chłopców i dziewcząt, maszerujących zgrabnie i karnie na broczyść swego głosu. A była to tylko drobna część jednej z licznych sjonistycznych organizacji młodzieży — Agudat HaNoar Hainwi Akiba — odbywającej właśnie swój złoty jubileuszowy w Krakowie. Byli to tylko delegaci tej organizacji. A takich organizacji ma ruch sjonistyczny cały szereg.

Kiedyż nareszcie przestaną na naszych komunistów patrzeć przez szkła potwornie powiększające?

Pepin.

CISZEWSKI, znakomity piłkarz Legii warszawskiej zdyskwalifikowany został przez PZPN, a lipca br.

WIADOMOSCI Z KRAJU

Rozruchy antyżydowskie i walka tłumów z policją w Kórniku (Poznańskie)

22 uczestników zająć stanie przed sądem doraźnym

Z Poznania donoszą: W czwartek 24 bm. przyszło do krwawych zająć w Kórniku pow. śremskim. W sprawie tej władze komunikują:

W niedzielę odbyło się w Kórniku zebranie miejscowego OWP. sekcji antyżydowskiej. Zebranie to podniecało w wysokim stopniu umysły zebranych, w wyniku czego jarmark, który odbył się 24 bm. stał się widowiskiem krwawych zająć oraz rabunków straganów żydowskich. Koło południa podniecenie wzrosło bardzo, w następstwie czego tłum, złożony z mętów rzucił się na stragany żydowskie, rabując, co wpadło w rękę.

Gdy pełniący służbę na Ryńku st. posterunkowy Koralewski i poster. Myśliński chcieli się prze-ciwstawić rabunkowi, tłum rzucił się na nich. Ktoś z tłumu zranił poważnie st. poster. Koralewskiego butelką w głowę, zaś poster. Myślińskiego pobito ciężko. Obecny na Ryńku komendant posterunku, nie widząc innego wyjścia, w obronie ewolu podwładnych i w obronie rabowanego mienia, był rewolwerem i ranil w brzuch jednego z najbardziej agresywnych napastników. Stan je-

go jest bardzo ciężki.

Na widok postrzelonego, tłum — dotychczas bardzo agresywny — jakby zmartwiał. W tej chwili właśnie nadbiegło pięciu dalszych szeregowych policji, którym udało się sytuację opamiętać bez większego trudu.

Wdrożono niezwłocznie dochodzenia, które prowadził przybyły ze Śreńia komendant powiatowy policji, kom. Madejczyk. W wyniku czego zatrzymano i osadzono w więzieniu 22 osób, między którymi znajdują się członkowie OWP. placówki kórnickiej. Wszyscy odpowiadają będą w trybie doraźnym.

Żydożercy toruńscy w opałach

Zgodnie z zarządzeniem władz sądowych policja w Toruniu aresztowała wydawcę i właściciela drukarni, w której ukazywał się tygodnik żydożerczy „Szabes-Kurjer”. Obydwaj oskarżeni odstawieni będą do sądu, który rozpatrzy ma skargę przeciw wydawcom „Szabes-Kurjera” o podburzanie jednej części ludności przeciwko drugiej.

Zgon biskupa Łozińskiego

W sobotę dnia 26 bm. o godz. 3:30 zmarł śp. ks. Zygmunt Łoziński, biskup diecezji pińskiej, przeżywszy lat 62.

Przedhistoryczne ementarzysko na Pomorzu

W miejscowości Postkowo na Pomorzu natrafiono podczas kopania piasku na ślady grobów przedhistorycznych, pochodzących z okresu pierwszej kultury greckiej i wpływu cesarstwa rzymskiego. Jest to pierwsze tego rodzaju ementarzysko na Pomorzu. Znalaziono na niem mnóstwo ozdób brązowych i 2 siekiery z epoki kamiennej.

Przedświadczone egzekucje podatkowe

W jednym z warszawskich dzienników czytamy: Właściciel składu win i towarów kolonjalnych L. Kurowski, mający skłon przeszło 30 lat, zadłużył się za podatki skarbowe. Przed tygodniem, pomimo próśb Kurowskiego u kierownika Urzędu skarbowego, całe urządzenie sklepu oraz towary zostały wywiezione. Ponieważ było to jeszcze mało, zabrano również część urządzenia mieszkaniowego. Zaznaczyć należy, iż kupiec prosił o prolonację do końca bm., gdyż spodziewał się, że w okresie przedświadczonego handlu ożywi się, przeto zbierze więcej gotówki. Córka K. na wieść o nieszczęściu dostała silnego rozstroju nerwowego. Chora, która w nadchodzące święta miała wyjść za lekarza, — umieszczona została w zakładzie leczniczym.

Do składu win i towarów kolonjalnych Józefa Malinowskiego (Leszno, róg Żelaznej) w czasie jego nieobecności zajęła platforma i robotnicy zaczęli pakować towary. W międzyczasie zjawił się kupiec, który przeszkodził w zabieraniu towarów, grożąc egzekutorowi i robotnikom śmiercią. Egzekutor po porozumieniu się z naczelnikiem Urzędu skarbowego, wstrzymał wykonywanie egzekucji.

Prezes Pepege na wolności

Przed 8 miesiącami aresztowano pod zarzutem wykroczeń skarbowych prezesa fabryki wyrobów kauczukowych PEPKE w Grudziądzu p. Halperna. Onegdaj wyszła z więzienia na swą wolność w kwocie 100 tys. zł. Rozprawa odbędzie się w maju br.

Przykry wypadek w teatrze żydowskim w Warszawie

W teatrze „Central” w Warszawie w czasie popołudniowego przedstawienia niedzielnego zdarzył się na scenie tragiczny wypadek. Pod koniec przedstawienia artystka miała oddać strzał w kierunku swego partnera, którym był artysta Sandler. Grająca rolę strzelca z floberu. Na nieszczęście artystka wystrzeliła tak niezgrabnie, że strzał zranił aktora Sandlera w oko. Aktor zalany krwią upadł na scenę. Natychmiast spuszczone kurtyny i zawieszano pogotowie ratunkowe. Lekarz pogotowia stwierdził u Sandlera ciężką ranę oka. Wśród publiczności wypadek ten wywołał silne wrażenie.

Samobójstwo 65-letniej kobiety

Ponura tragedia rozegrała się onegdaj we Lwowie przy ul. Słonecznej 60-letnia Berta Streicher,

która od dłuższego czasu chorowała na nerki, postanowiła pozbawić się życia. W niedzielę popołudniu wyszła męża swego do apteki po jakieś lekarstwo. W chwili gdy Streicherowa pozostała sama w mieszkaniu, oblała swoje szaty spirytusem denaturowanym, poczem zapalając podpaliła suknie. Zanim powrócił mąż i nadbiegła pomoc ze strony sąsiadów, Streicherowa wskutek wstrząsu i poparzenia zmarła.

62-letni aptekarz — żonobójca

W związku z wyłowieniem w rzecze pod Truskolasami (pow. Częstochowa) zwłok 76-letniej Henryki Kostulskiej, żony aptekarza Kowalskiego, przeprowadzone śledztwo stwierdziło zabójstwo przez uduszenie. Pod zarzutem dokonania morderstwa aresztowany został Tadeusz Kostulski (lat 62) mąż oraz dzierżawca apteki Zygmunt Skaza. Zabójstwo dokonane zostało prawdopodobnie na tle niesnasek rodzinnych. Zamordowana była znana działaczką niepodległościową z czasów okupacji niemieckiej.

Uczeń niedoszłym mordercą i samobójcą

Stefan Arsenicz był w r. 1930 uczniem 6 ej klasy gimnazjum ukraińskiego w Kołomyży. W nauce szło mu źle — zanosilo się na to, że zostanie repetentem. Arsenicz zaplonał nienawiścią do domniemyanych swych prześladowców: ks. prof. Satuskiego i prof. Strażnyka, gdyż od nich właśnie pochodziły złe noty. Odgrązał się więc wobec kolegów, że gdyby faktycznie dostał dwóję, zastrzeli profesorów. W dzień rozdania świadectw Arsenicz był niezwykle wzburzony, koledzy zaś, obawiając się tragedii, przemocą rozbroili Arsenicza, zabierając mu rewolwer. Wówczas Arsenicz załamał się i ze skrucą wyznał, że zamierzał zastrzelić ks. prof. Satuskiego, a następnie popełnić samobójstwo. Niedoszłego mordercę i samobójcę aresztowano, a prokuratura wygotowała akt oskarżenia. Onegdaj odbyła się rozprawa przedw. Arseniczowi przed trybunałem przysięgłych w Kołomyży, który ucznia uniewinnił.

„Wojna gazowa” w halach targowych

W halach dobraniekich w Łodzi, gdzie z powodu świąt panował niezwykle żywy ruch, zjawilo się kilku osobników, którzy poypali podłogę piaskiem. Po pewnym czasie z piasku, nasączonego jakimś płynem, począł się ulatniać duszący i łzawiący gaz. Wśród publiczności i pracowników powstał niesłychany popłoch 30 osób uległo omdleniu. Policja przypuszcza, że był to albo manewr złośliwy przed zamierzonym rabunkiem, albo też wybryk łobuzerski.

„Wychowawcza” rola „Tajnego Detektywa”

Organizacja terrorystów „Białej ręki” w Gańsku

Policja tutejsza aresztowała 20-letniego Leona Falkowskiego, pracownika stacji oczyszczania ścieków i 48-letniego Henryka Cioska, którzy tworzyli organizację „Białej ręki” i przy pomocy groźb i terroru usiłowali wynusić na miejscowych obywatelach składanie okupu. Po nieudanych próbach zastraszania listami i steroryzowania strzałami właściciela kina kpt. Schmidta, Falkowski

LISTY Z KRAJU

Z Przemysła

Z Rady miejskiej — Uroczystość w ochronce. —

Z Kahału. — Zmiany w kierownictwie P. P.

W ostatnich dniach krążyły uporczywe pogłoski o mającym nastąpić już w najbliższych dniach rozwiązaniu Rady miejskiej i wprowadzeniu komisarza rządowego. Jak się z miarodajnego źródła dowiedzieliśmy, pogłoski te są pozbawione wszelkiej podstawy i są rozsiewane głównie przez elementy opozycyjne, niezadowolone z rządów obecnych na ratuszu.

Ochronka żydowska urządziła onegdaj dla swych pupilów uroczystość z okazji imienin marszałka Piłsudskiego. W świetlicy ochronki zebrali się wychowankowie zakładu z kierownictwem i Wydziałem Towarzystwa na czele. Na program wieczoru złożyły się produkcje muzykalno-wokalne wykonane przez dzieci zakładu, szkie biograficzny solenizanta zacytowany przez jedną z sierót. W uroczystości wzięli udział reprezentanci władz państwowych i samorządowych.

Niewiadomo czy jest drugi kahał w kraju, któryby w taki bezprzykładny sposób, jak przemyski, rzucił się już drugi rok bez uchwalonego budżetu. Dziś, gdy najmniejszy kramikarz ma swój budżet, w ramach którego prowadzi swój handel, tutejsza gmina żydowska, licząca blisko 20.000 dusz, rządzi się bez zakreślonego budżetu, a raczej nierządem stoi. Jest rzeczą powszechnie wiadomą, gdzie szukać przyczyny tej bezplanowej gospodarki. Budżet wymaga przecież uchwalenia przez Radę kahału, a na Radzie tzw. „zadzęca” większość jest w mniejszości, albowiem radni z Jad Charuzim, niedawni sojusznicy i sprzymierzeńcy Agudy, są w silnej opozycji do tej ostatniej. Aguda jest więc osamotniona, gdyż ma przeciwko sobie zwały blok narodowy i malkontentów z Jad Charuzim, co razem stanowi większość Rady.

Dlatego to unikają dzisiejsi wóldarze kahału zwoływania zebrań Rady, a natomiast rozpoczęli rozpatrywać budżet za rok 1932 na posiedzeniu Zarządu. Budżet za rok ubiegły widocznie jest niepotrzebny i jako nieuchwalony odłożony został do archiwum. Ale i ten niedopuszczalny ustawowo trik, by budżet uchwalać na Zarządzie zamiast na Radzie, nie udał się panom rządcóm z Agudy. Okazało się bowiem, że również i w Zarządzie — a oni w mniejszości, albowiem skład Zarządu odpowiada prawie swem obliczem politycznemu, składowi Rady.

Obecnie więc stoimy przed ciekawą sytuacją, gdzie Zarząd kahału, którego prezes chciał koniecznie na kilku posiedzeniach projekt budżetu przebiecować, znalazł się sam bez większości.

Tymczasem czas ucieka, a w myśl rozporządzenia i wyraźnej instrukcji władz budżet za rok 1932 winien być najdalej do końca marca br. uchwalony.

Ciekawi jesteśmy, jak rządząca klika wybrnie z tej kłopotliwej sytuacji, skoro ledwie kilka dni dzieli nas do upływu okresu o jakiejś pobłażliwości władzy nadzorczej trudno obecnie myśleć, ileż dotychczasowi pniowie z Agudy są obecnie w niełasce, z powodu niedostarczenia odpowiedniego kontyngentu głosów żydowskich przy ostatnich wyborach sejmowych.

Tak zatem drugi rok rządzi się kahał bez budżetu — a zatem i bez należytej kontroli, racjonalności wydatków względnie wysokości dochodów — a że z tego nic dobrego dla dobra gminy ani ludności nie wynika — to jest chyba publiczną tajemnicą. Każda bowiem gospodarka bez z góry ułożonego planu i rachunku z łatwością doprowadzić może bezplanowe gospodarstwo do bankructwa. O tem niech pamiętają obecni wóldarze kahału, jeśli nie chcą by opinia publiczna uważała — że traktują dobro publiczne jako swoją prywatę — i że będą musieli przedłożyć czy później, choćby sprawozdanie i rachunek ze swych rządów.

Jak się dowiadujemy, został przeniesiony w ten spoczynku p. Jan Moritz komendant Powiatowej Policji Państwowej. Jako następcę wyznacza p. Stanisława Janczyszyńskiego dotychczasowego komendanta P. P. w Rzeszowie.

Dnia 24 bm. zmarła po długotrwałej i ciężkiej chorobie bhp. Lonia z Chajesów Probstówna w 46-tym roku życia. Żona adwokata i prezesa tutejszej Izby Adwokatów p. Dra Leona Probststeina. Pogrzeb odbył się przy tłumnym udziale społeczeństwa.

został ujęty przez policję, będącej na tropie „Białej ręki” w chwili, gdy ten jeszcze raz przez telefon powtarzał swoją groźbę pod adresem Schmidta, nie wiedząc, że zarządzona została obserwacja podsłuchowa. W czasie rewizji znaleziono u aresztowanych rewolwer oraz torbę damską, którą Falkowski skradł dyr. Dubieckiej. Obaj aresztowani do winy się przyznali i tłumaczyli się, że na myśl utworzenia organizacji „Białej ręki” wpadli, czytając „Tajnego Detektywa”.

KRONIKA

MARZEC

30

ŚRODA

22 Weadar 5692

Wschód
słońca
5 m. 06Zachód
słońca
17 m. 52

Ukonstytuowanie się Centralnej Komisji Szeklowej na rok 5692

Onegdaj odbyło się posiedzenie Centralnej Komisji Szeklowej, w którym wzięli udział przedstawiciele wszystkich organizacji sjoniskich. Komisja ukonstytuowała się w następujący sposób: przewodniczący dr. Leon Hecht (ogólny sjonista); dr. Menasche (Hitachdut) wiceprzewodniczący, Abraham Hofstätter (ogólny sjonista) sekretarz, Wolf Bauminger (Mizrachi) sekretarz, dr. Schlang (Poale sjonista) skarbnik. W najbliższych dniach wyda C. K. Sz. cykularz odnośnie do ukonstytuowania się lokalnych komisji szeklowych w poszczególnych miejscowościach.

Komisje szacunkowe dla wymiaru podatku przemysłowego za rok 1931

rozpoczną już w najbliższych dniach obrady. W związku z tem wzywa Krakowskie Stowarzyszenie Kupców (Grodzka 43) swych członków, by w ciągu bieżącego tygodnia w godzinach popołudniowych zgłosili się w sekretarjacie celem zarejestrowania się. Konieczne należy przynieść nakaz płatniczy za rok 1930, kopję zeznania za rok 1931 oraz protokół buchaltera skarbowego w razie zakwestjonowania przez niego prawdziwości ksiąg handlowych.

„Zasp” wobec projektu teatralnego Rady m. Krakowa

Na Walnym Zjeździe ZASPU, który obradował przed świętami, „clou” obrad stanowiła sprawa propozycji krakowskiej Rady miejskiej, która, jak już o tem pisaliśmy, wystąpiła z projektem kontraktów gwarantujących tylko 50 proc. gaży aktorów. Wypłata reszty gaży aktorów miałaby być uzależniona od sytuacji finansowej teatrów. Sprawę tę referował delegat teatru im. J. Słowackiego p. Wacław Nowakowski. Dyskusja nad tą kwestią trwała około 3 godzin. Uchwałą odrzucono propozycję krakowskiej Rady miejskiej, ponieważ sprzeciwia się ona zasadniczemu paragrafowi statutu o stu procentowym gwarantowaniu gaży przez dyrekcję, zawierające konwencje z ZASPem.

Wstrzymanie pomocy dla bezrobotnych

Miejski Komitet do spraw bezrobocia komunikuje: Biuro rejestracyjne dla bezrobotnych przy placu Jabłonowskich wstrzymuje do dnia 7 kwietnia wydawanie bezrobotnym przekazów na żywność i legitymacyj na posiłki obciążone na miesiąc kwiecień, ze względu na to, że fundusze miejskiego Komitetu są na wyczerpaniu i suma wpływów na kwiecień nie jest ustalona. Udzielania pomocy lekarskiej przez wydawanie asygnat do Kasy Chorych zaprzestaje Komitet z dniem 1 kwietnia br.

Skok samobójcy w nurty Wisły

Onegdaj w godzinach wieczornych nieliczni przechodnie na starym moście podgórskim byli świadkami niesamowitego wypadku. W pewnej chwili, odłączył się od przechodzących przez most dwóch mężczyzn jeden z nich i wyskoczywszy na poręcz mostu skoczył w nurty Wisły. Ciemności nie pozwoliły na wszczęcie akcji ratunkowej. W toku dochodzeń zgłosił się na policję Karol Gajewski zam. w Balicach pow. Kraków i zeznał, że krytycznego wieczoru przechodził przez most wraz ze swym bratem Stanisławem liczącym lat 32. W pewnej chwili brat jego niespodziewanie skoczył przez barierę mostu i utonął w nurtach Wisły.

Zgon aktora w czasie przedstawienia

Tragiczny wypadek miał miejsce onegdaj w teatrze Domu Żołnierza Polskiego. W czasie wystawiania operetki Lehara „Tam, gdzie skowronek śpiewa”, występujący w jednej z głównych ról Ludwik Wilczyński aktor zawodowy, lat około 30, w przerwie pomiędzy aktami zasłabł nagle. Wzwała pomoc lekarska okazała się bezskuteczną. Wilczyński zmarł przed przybyciem lekarza.

— JUTRZEJSZY NUMER „NOWEGO DZIENNIKA” ukaże się w objętości 16 stron druku.

—o—

— DZIŚ NOCNY DYŻUR APTEK: Rynek A—B 45, ul. Lohzowska 6, Grzegorzewska 9, Długa 4, Krakowska 19 i Kalwaryjska 27.

— WŚCIEKLIZNA U PSÓW. Z powodu stwierdzenia wścieklizny u psów w Dzielnicy 22 ej (Podgórze) i w Dzielnicy 3-iej (Nowy Świat) Magistrat wydał na przeciąg 3-ch miesięcy dla obszaru zagrożonego wścieklizną tj. dla dzielnicy 21 Płaszów, 22 (Podgórze) 9 (Ludwinów), 10 (Zakrzówek), 11 (Dębinki) i dla dzielnicy 1 (Śródmieście), 2 (Wawel), 3 (Nowy Świat), 12 (Półwieś) zarządzenie: W obszarze tym należy wszystkie psy trzymać stale na uwięzi, lub prowadzić na smyczy zaopatrzone w bezpieczne kagańce oraz marki ewidencyjne. Psy wolno biegające będą łowione i w ciągu 24 godzin zgładzone.

— SZOFERZY HULAJĄ. Adam Rupa kierowca samochodu osobowego Kr. 5247 u zbiegu i ul. Wiśnej najechał na autodorożkę Kr. 6280 prowadzoną przez Dutka Franciszka zam. Wolska 4. Oba samochody zostały uszkodzone. Wypadku w ludziach nie było. Winę ponosi Rupa, który nie dawał żadnych znaków ostrzegawczych, wyjeżdżając z ul. św. Any na Rynek gł. Samochód Rupy unieruchomiono. — Szczepański Zygmunt szofer zam. w Myślenicach przy ul. Tad. Kościuszki 4, prowadząc motocykl Aleja Mickiewicza na skrzyżowaniu ul. Wolskiej najechał na samochód osobowy Kr. 6661 własność miasta, prowadzony przez szofera Domagałę Karola zam. Potockiego 19. Motocykl i samochód zostały uszkodzone. Wypadku w ludziach nie było.

—o—

DIWANY. CERATY. LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

—o—

— TAJEMNICA POWODZENIA. Kobieta, która dba o swój wygląd, może się podobać, jeśli zęby pielegnuje wypróbowanymi antyseptycznymi środkami Odol. Odol pasta do zębów i mydełko do zębów czyszcza gruntownie zęby, które stają się śnieżnobiałe i lśniące. Włosy zaś pielegnuje płynnym Pixavonem lub Pixavonem-Shampooem 729kr.

—o—

świeżo palona, najlepsze gatunki!
KAWA M. Jawornicki Kraków

Dwugodzinna walka straży granicznej z kurjerami komunistycznymi

Dnia 25 bm. wieczorem w pobliżu Nowej Wsi pow. rybnickiego dwaj strażnicy śląskiego Inspektoratu okręgowego straży granicznej zauważyli 4 mężczyzn, niosących duże paczki. Na wezwanie strażników osobnicy ci rozbiegli się i zajmując stanowiska ubezpieczone za niesionymi pakunkami, z których utworzyli formalne barykady, rozpoczęli ostrzeliwanie strażników z rewolwerów i karabinów. Strażnicy, leżąc w otwartym polu, zaczęli odpowiadać strzałami karabinowymi. Wywiązała się regularna strzelanina, która trwała przeszło dwie godziny. Wreszcie po zranieniu jednego z przemytników strażnicy zmusili napastników do poddania się. Przy przemytnikach, którzy — jak się okazało — byli kurjerami komunistycznymi, znaleziono dwa karabiny niemieckie z nabojami, wśród nich kilka dum dum oraz dwa pistolety niemieckie. W paczkach znajdowało się trzy cetnary ulotek komunistycznych. Zatrzymanymi w czasie przesłuchiwań podawali coraz to inne nazwiska, ustalono jednakowoż, iż są to Bytomski, Gacka, W. Sanetra i Jan Sanetra, wszyscy z Markowic na Śląsku.

—o—

120 kg. sacharyny na dachu samochodu

Śląska straż graniczna zatrzymała w Bieruniu Starym, zdążający w kierunku Oświęcimia samochód, prowadzony przez szofera Cedzika z Zabrze. W samochodzie tym jechał właściciel tegoż Baldz z Gliwic. Zatrzymanym tłumaczyli się tem, że jadą do lekarza specjalisty w Zatorze. Po zrewidowaniu auta okazało się, że dach linuzyny miał podwójne krycie. Między ściankami znaleziono 120 klg. sacharyny, pochodzącej z Niemiec. Samochód oraz sacharynę skonfiskowano. Jadących aresztowano. Poza tem prowadzone jest energiczne śledztwo w Zatorze, celem ustalenia, kto miał być odbiorcą sacharyny.

REDAKTOR „VÖLKISCHER BEOBACHTER” głównego organu hitlerowców w Monachium, Bantz został skazany na 14 dni aresztu za obrazę dra Melchiora, który reprezentował rząd niemiecki w czasie rokowań o rewizję reparacji. Organ hitlerow-

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś powstanie świetnej komedji L. H. Morstina „Dziki pszczoły”. Jutro kopalna farsa wiedeńska Engla i Horsta „Raj opryszków”. Przedstawienie piątkowe wypełni obfitująca w silne efekty dramatyczne „Ulica E. Ricea”. Wszystkie te przedstawienia dane będą po cenach niższych. W sobotę teatr krakowski uczy stulecie Goethego, wystawiając niegram nigdy jeszcze w naszym teatrze tragedję pt. „Egmont”. Wspaniały ten utwór, którego idea przewodnia: walka o wyzwolenie narodu uciemiężonego przez najeźdźców, w Polsce znajdowała zawsze szczególny oddźwięk, wejdzie na scenę w 12 obrazach „Egmont” wykonany będzie z pełną muzyką Beethovena, na którą składają się: sławna uwertura, wstęp do poszczególnych obrazów i ustęp melodramatyczny. Układ sceniczny i reżyserja dyr. T. Trzcickiego.

— „MARTA” OPERA FLOTOWA, dana będzie w poniedziałek 4 kwietnia br. jako XVI prapiera opery krakowskiej. W operze tej główną rolę wykona znakomita śpiewaczka p. Ada Sari.

— Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO. Dziś we środę o godz. 8:45 wiecz. po cenach niższych melodyjna nowość operetkowa „Di jidische szikse”. Wykonawcy ról głównych oraz cały zespół dokładają starań, by spektakl wypadł jak najlepiej, toteż publiczność rzeszesteni oklaskami darzy wykonawców. Bilety w przedprzedaży u firmy Fischhab, Grodzka 46, a od 6-jej wiecz. przy kasie teatru.

—o—

REPERTUAR TEATRÓW KRAKOWSKICH

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Środa o 8 wiecz.: „Dzika pszczoła”.
Czwartek o 8 wiecz.: „Raj opryszków”.

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Środa o 8:45 wiecz.: „Di jidische szikse”.

TEATR POLSKI W KATOWICACH

Środa o 8 wiecz.: Koncert Haydna.
Czwartek o 7:30 wiecz.: „Noy w San Sebastjan”; w Giszowcu: „Damy i Huzary”.

—o—

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Wielkomięskie ulice”.
APOLLO: „Liljanka chce się rozwieść” (Lilj. Harey, Henryk Garat).
BAGATELA: „Rok 1914” (Jadwiga Smosarska, Witold Conti).
SŁONCE: „Niebieski Motyl” (Marlena Dietrich i Emil Jannings).
SZTUKA: „24 godziny” (Miriam Hopkins, Olive Brook).
UCIECHA: „Rok 1914” (Jadwiga Smosarska, Witold Conti).
WANDA: „Księżę Bouboule” (Georg Milton).

NADESLANE CZASOPISMA

„GŁOS PLASTYKÓW”, miesięcznik ilustrowany poświęcony sztuce plastycznej, (Kraków, „Dom Artystów”, Pl. św. Ducha 5) przynosi w wydaniu własnym nrze 2-gim, za luty br. artykuły dra J. Dobrzyckiego: Sprawa wikarowski przy kosiele Marjackim w Krakowie, Jana Cybisa o Maurycym Gottlieb (z okazji Wystawy Pamiątkowej) Henryka Gottliba o malarstwie Żydów, dra T. Serweryna: „Polska Akademia Umiejętności o sztuce” kronikę, rozmaiteści, i list z Warszawy Tytusa Czyżewskiego. Dział ilustracyjny zawiera szereg reprodukcji dzieł Maurycya Gottlieba.

SZTUKI PIĘKNE. Zeszyt 2-gi. Rocznika VIII. poświęcony jest twórczości Jana Szczepkowskiego, który na wystawie sztuki dekoracyjnej w Paryżu r. 1925 swoją „Kapliczką” odniósł wielki triumf. Autor źródłowej pracy o Szczepkowskim, zamieszczonej w tym zeszycie Jerzy Warchałowski, podkreśla wielką oryginalność i specyficzny polski charakter jego rzeźby. Zajmujący ten artykuł ilustrowany jest 25-cioma reprodukcjami, zamieszczonymi w tekście. Prócz tego zdobi ten zeszyt 16 reprodukcji rotogravyjowych z obrazów i rzeźb artystów, którzy brali udział w tzw. Salonie Zimowym warszawskim w budynku IPS-u w Warszawie (ul. Królewska). Zajmująca kronika artystyczna daje obraz współczesnego ruchu artystycznego u nas i zagranicą.

Cena zeszytu z przesyłką wynosi 6,20 zł. Prenumeratę kwartalną w cenie zł. 17, (z przesyłką miesięczną) zgłaszać można w Adm. „Sztuk pięknych”, Kraków, ul. Wolska 19 i we wszystkich księgarniach.

ców zarzucił drowi Melchiorowi, że nie broni interesów narodu niemieckiego, lecz chodziło mu o dom bankowy Warburgów.

ZGIEŁDY

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 29. 3. 1932. Akeje utrzymane. Dolar lekko słabiej.

Akeje przemysłowe: Chodorów 88—90.

Zebranie giełdowe przeszło pod znakiem nastroju poświadczonego. Zainteresowanie niewielkie. Ruch mały. Bank Polski w silniejszym poszukiwaniu w placeniu 85 bez notowania. Robiono jedynie w małych pozycjach Chodorowem po kursie ustalonym bez szczególniejszych zmian.

Na pogiełdziu objaw podobny. Płacono 4-proc. Prem. Poł. dolarowa 49—49.25 przy żywszym zapotrzebowaniu i nieco większych obrotach.

Waluty i dewizy oficjalnie bez notowania.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych nastroj dla dolara efektywnego lekko słabszy. Popyt niewielki przy silniejszej podaży. W Krakowie dolar gotówkowy 8.88—8.89 i pół; czek bankowo 8.90—8.92. Kursu orientacyjnie: Marka niemiecka gotówka 208.50—210.50, wypłata 211—212.50 Frank szwajcarski 172.50—173. Funct szterling 33.50—33.75 mocniej.

* * *

Krakowska giełda zbożowa z dnia 29. 3. 1932. Pszenica dwors. czerwona 30.50—31, biała 30—30.50 targowa stand. 29.50—30, żyto dwors. stand. 26.75—27.25, targowe stand. 26.50—27, owies dworski stand. 26.50—27.50 targowy stand. 26—26.50, zadeszczony 23—25, czyty do siewu 28.50—30, jęczmień browarniany 27—28, na krupy stand. 23—24, do siewu 27—29, mąka pszenna okr. Krak. grysikowa 50—52, 45 proc. 48—49, 60-proc. 46.50—47, mąka pszenna z młynów kongresowych 45-proc. 45—46, grysikowa 46—47, 00 42.50—43, mąka żytnia okr. Krak. 65-proc. 42—25—42.50, mąka żytnia okr. Poznań 65-proc. 42.50—43. Tendencja silniejsza do wozu małe.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 29. 3. PAT. Akeje: Bank Polski 85, Ilipop 15. Pożyczki: 3-proc. budowlana 38.25, 4-proc. inwestycyjna 32.50, 5-proc. konwersyjna 39, 6-proc. dolarowa 59.25, 4-proc. dolarowa 49, 7-proc. stabilizacyjna 58.50, 61, 75, 58.75, 10-proc. kolejowa 100, Listy zast. BGK. bez zmiany.

Waluty: Dolar nienotowany. Dewizy: Belgia 124.60, 124.91, 124.29, Gdańsk 174.50, 174.93, 174.07, Londyn (33.90, 33.95), 34.13, 33.81, Nowy Jork 8.917 8.9, 8.897, teleg. 8.922, 8.942, 8.902, Paryż 35.14, 35.23, 35.05, Praga 26.40, 26.46, 26.34, Szwajcaria 17.90, 17.33, 17.24, Włochy 46.45, 46.68, 46.22, Berlin pryw. 212.50.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 29. 3. 1932. Ceny transakcyjne żyto 30 ton 25 i jedna czw., ceny orientacyjne: żyto 24 i trzy czw. do 25, pszenica 24.50—25, jęczmień 64—66 kg. 20.50—21.50, 68 kg. 21.50—22.50, browarn. 23 i trzy czw. do 24 i trzy czw., owies do siewu 22 i pół do 23, zwykły 20 i trzy czw. do 21 i jedna czw., mąka żytnia 60-proc. 37—38, pszena 65-proc. 37.50—39.50, otręby żytnie 15 i pół do 16, pszenne 14—15, grube 15—16. Ogólna usposobienie spokojne.

GIEŁDA WIEDEŃSKA

Wiedeń, 29. 3. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 169.25—170.25, Budapeszt 124.295, Londyn 26.90—27.10, Nowy Jork 709.20—713.20, Paryż 28.02—28.18, Praga 21.01 i pół do 21.13 i pół, Warszawa 79.46—79.96, Zurych 137.60—138.40, Amerykańskie 97.75 713.75, Niemieckie 168.65—169.85, Angielskie 26.73—26.97, Francuskie 27.90—28.10, Włoskie 36.96—37.24, Polskie 79.30—79.90, Rumuńskie 4.24—4.28, Szwajcarskie 137.10—138.30.

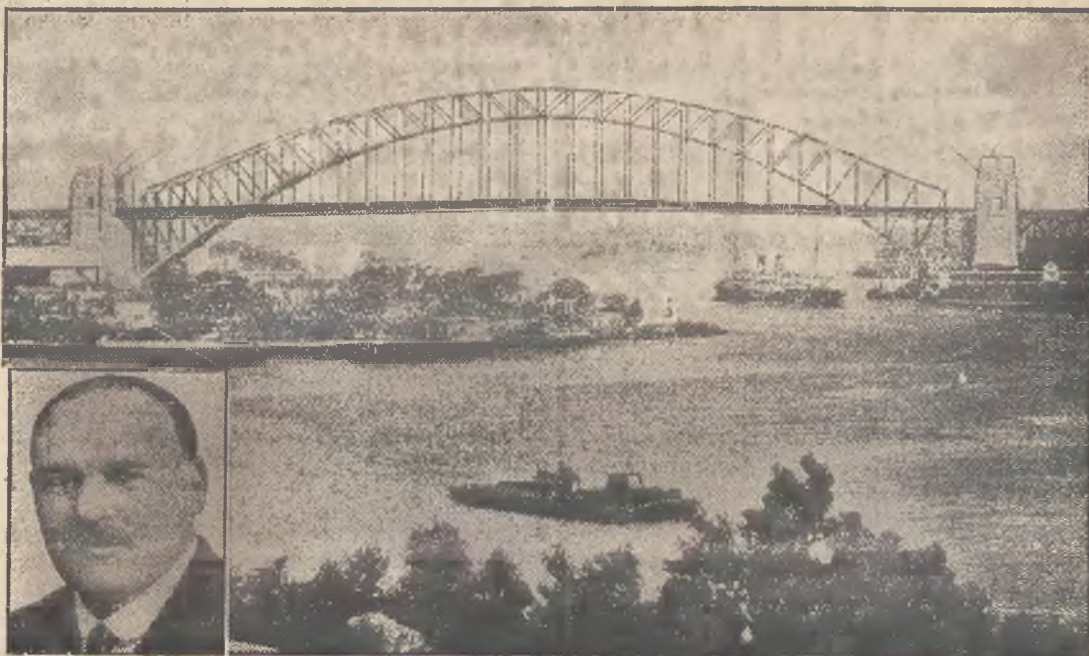
GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 29. 3. PAT. Paryż 20.33, Londyn 19.60, Nowy Jork 5.16, Belgia 72.10, Włochy 26.75, Berlin 123, Praga 15.29, Warszawa 57.80.

Akademicki Przewodnik Informacyjny po wyższych uczelniach Czechosłowacji

Z początkiem maja br. pojawi się obszerna broszura informacyjna w języku polskim przeznaczona dla żydowskiej młodzieży akademickiej, studiujecej wzgl. zamierzającej studiować w Czechosłowacji. Wymieniona publikacja została opracowana na podstawie ścisłych materiałów (ustaw, rozporządzeń, okólników), udzielonych wydawnictwu przez rektoraty uczelni czechosłowackich. Zawierać będzie prócz szczegółowych informacji o do możliwości i warunków studiów dla cudzoziemców przepisy paszportowe, wizowe, wojskowe, nostryfikacji dyplomów, spis wszelkich ulg i zniżek studenckich oraz dogodnych źródeł zakupu, przegląd instytucji samopomocowych, kulturalno-oświatowych, dobroczynnych, bibliotek, czytelnia,

Udaremniony zamach na prezydenta ministrów w Nowej Poł. Walii

W Nowej Poł. Walii ujawniły władze spiszek uknuty przez tamtejszą organizację „New Guard“ W związku z otwarciem największego mostu na świecie, w Sidney, planowali zamachowcy wrzucenie do rzeki pełnej rekinów, prezydenta ministrów G. T. Langa. Na zdjęciu most w Sidney oraz podobizna prezydenta Langa.

Rozmowa z genialnym niewidomym laureatem konkursu Chopina

Imre Ungar opowiada o sobie

— Pierwsza pieśń w moim życiu? O ile sobie przypominam były nią „zmires“ (pieśń sobotniej). Czy wie pan... co to są „zmires“?..

Oliwkowo-ciemna twarz Ungara używa się, nabiera wyrazu jakiejś utajonej myśli, młodzieńcze czoło — marszczy się, usta rozchylają się do śmiechu. A jednak...

Oczy, które, zda się, patrzą na mnie — pozostają nieruchome i martwe. Wyziera z nich skamieniały, bezbrzeżny smutek... Panuje w nich noc.

* * *

Laureat konkursu im. Chopina, porywający niewidomy wirtuoz Imre Ungar, który tylko przypadkowo zajął drugie (a nie pierwsze) miejsce wśród najwybitniejszych przedstawicieli świata muzycznego — zamieszkał u znanego mecenasa i protektora sztuki — p. dra Ursteina. Tam też nawiązujemy z nim rozmowę...

Ungar odpowiada na pytania z ujmującą prostotą i skromnością. Chwilami odczuwa się nawet w jego słowach pewną nieśmiałość.

— Właściwie nazywam się Akiba Icchok. Imre — to moje europejskie imię. Rodzina moja pochodzi z daleka się z Hiszpanji. Jeden z moich dziadków był rabinem, drugi „szochetem“ (rzezakiem)... Rodzice moi są również dotąd bardzo nabożni. Mają rację... Wiara czyni człowieka silnym i odpornym.

— A czy i pan jest religijnym?

— No, nie bardzo...

— Czy przypuszczał pan, że przypadnie panu w udziale tak zaszczytne miejsce w konkursie?

Znów uśmiech rozjaśnia typowo orientalną twarz Ungara.

— Ależ, skąd znowu? Nie myślałem wogóle o tem. Powiedziano: jest konkurs szopenowski, pojechałem więc. Pojechałem, gdyż uwielbiam Chopina...

— A czy nie stanąłby pan np. do konkursu im. Beethovena?

— Musiałbym się zastanowić nad tem...

Na twarzy naszego interlokutora drga jakiś nieśmiały uśmiech...

— O musiałbym się w każdym razie przygotować — dodaje po chwili.

Przysłuchujący się naszej rozmowie znany muzyk i dyrygent orkiestry Filharmonji — p. Berdjajew wtrąca:

— Uważam, że p. Ungar z nie mniejszym powodzeniem grać będzie Beethovena jak Chopina.

— Czy grywa pan chętnie utwory klasyków, pochodzenia żydowskiego? — nawiązujemy z powrotem rozmowę.

— Lubie Mendelsohna, gdyż znajduję w nim coś tak bliskiego i drogiego mi — aczkolwiek nam pianistom wielki muzyk ten nie pozostawił zbyt wiele...

— Czy byłby Pan łaskaw opowiedzieć nam, które ze swoich dotychczasowych przeżyć uważa pan za najgłębsze i najciekawsze?

Młodzieńcza twarz naszego interlokutora po sepienie, po chwili jednak uśmiech znów zjawia się na niej.

— 23 lata liczę obecnie. Nic takiego dotąd nie przeżyłem... Bardzo miłe wspomnienie pozostało mi po moim pierwszym koncercie, który dałem 7 lat temu w Karlsbadzie. A potem studia muzyczne, codzienne ćwiczenie, lekcje na chleb i to wszystko. Może za kilka lat będę już mógł odpowiedzieć na pytanie co do najciekawszego mego przeżycia.

— A teraz mistrzu, jeszcze jedno pytanie: czy interesuje się Pan Palestyną?

Jak bardzo chciałbym tam pojechać... Nigdy jeszcze nie byłem tam a jednak zdaje mi się czasami, że już tam byłem... Może jeszcze będzie... Może...

* * *

Zegnamy niewidomego nieśmiałego młodzieńca — wnuka jednego z wielu budapeszteńskich rzeźników.

— Czy wie pan, co mi o nim powiedział prof. Michałowski — oświadcza nam przy pożegnaniu p. dr. Urstein.

Powiedział: Od czasów Antoniego Rubinstein, żaden pianista nie wywarł na mnie tak potężnego wrażenia — jak ten skromny, niewidomy młodzieniec — Imre Ungar...

praktyczne zestawienie frazeologii czeskiej i in. Wydawnictwo Akademickiego Przewodnika Informacyjnego zwraca się z prośbą do wszystkich żydowskich instytucji akademickich mających swą siedzibę w czechosłowackich ośrodkach uniwersyteckich, by zechciały we własnym interesie na-

desłać dane, dotyczące ich organizacji (brz. nienie nazwy i siedziba instytucji, prawa i obowiązki członków) celem uzupełnienia materiałów.

Wszelką korespondencję należy kierować pod adresem: Ing. C. I. Majerczyk, dla A. P. I, Praha XVI, V Lesícku 2.

Ku czemu idzie Azja?

Cywilizacja europejska przeszczepiona na grunt azjatycki i działanie współczesnych metod produkcji sprowadzają za sobą niepostrzeżony wzrost liczby ludności.

Przed europeizacją Japonia liczyła 26 milionów ludności i cyfra ta pozostawała prawie bez zmiany przez 150 lat. W r. 1871, trzy lata po wprowadzeniu ustroju konstytucyjnego, spis ludności wykazał cyfrę 33 milionów dusz. Dzisiaj w Japonii mieszka zgórz dwa razy tyle ludzi, co w r. 1871. A przyrost roczny ludności wzrasta: dziesięć lat temu wynosił 600 tysięcy, obecnie — 1 milion.

W Korei rządy Japończyków wpłynęły również na wzrost liczby ludności. W r. 1906 liczba mieszkańców Korei wynosiła 9.788.000, w r. 1929 — 19.311.000.

Ludność Chin oceniana jest dzisiaj na blisko 500 milionów. Zgórz połowa tych mas tłoczy się w dolinie Jang-Tse-Kiang'u, gdzie znajdują się najlepsze tereny uprawne. Brak środków komunikacyjnych, narzędzi rolniczych, maszyn etc. sprawia, że zaledwie trzecia część ogólnej przestrzeni Chin jest wyzyskana przez kulturę rolną i daje utrzymanie mieszkańcom. Na tych terenach dzisiaj jeszcze dzikich może się pomieścić i wyżywić kilka set milionów ludzi. Cywilizacja europejska i współczesne metody produkcji mogą usunąć z życia Chińczyków plagę głodu, nędzy, chorób, mogą im stworzyć możliwą egzystencję na olbrzymich niezamieszkałych jeszcze obszarach północno-zachodnich. Gdyby Chińczycy w nowych, normalnych warunkach bytu rozmnażali się tylko tak szybko, jak Koreańczycy, to za 100 lat w obrębie Chin mielibyśmy już 8 miliardów

mieszkańców. Jeśli co 40 lat liczba mieszkańców podwajałaby się, to po 80 latach Chiny liczyłyby półtora miljaru ludzi. Cyfry fantastyczne, ale — niestety — przy wtargnięciu cywilizacji europejskiej w głąb Chin i uprzemysłowieniu ich — zupełnie możliwe i realne.

Nie tylko Chiny, Japonia, Korea wykazują dożność do wzrostu niezmierzonej ludności. W Indiach, pod wpływem rządów angielskich i cywilizacji, nastąpił również znaczny przyrost ludności, który wyraża się w cyfrze 50 milionów co 40 lat, tj. 20 procent w stosunku do ogólnej liczby mieszkańców. Na półwyspie Malajskim oraz na wyspach t. zw. Straits Settlements, ludność podwoiła się w ciągu 20 lat.

Jak widać z zestawień statystycznych, Azja kryje w swym wnętrzu olbrzymie, nieobliczalne możliwości demograficzne. Azja ma też przed sobą jeszcze swój wiek złoty wzrostu ludności, podczas gdy Europa ma go już za sobą.

Uwzględniając olbrzymie, nieknięte jeszcze i niewyżyskane bogactwa naturalne Azji, trzeba się liczyć z tem, że ośrodek Azji — Chiny, prędzej czy później, a raczej wcześniej, niż się to zdaje, pod wpływem ostatnich wydarzeń politycznych i militarnych, ulegnie transformacji i w przyspieszonym tempie kroczyć będzie po drodze, którą wcześniej kroczyła już Japonia. Ilość staje się w pewnym momencie i w pewnych warunkach jakością. Obecna słabość i bierność kontynentu azjatyckiego jest tylko chwilowa, do przezwyciężenia jej pomoże cywilizacja europejska i jej potężne środki pomocy.

Z SALI SĄDOWEJ

Czy i kiedy uczestnik spółki może się dopuścić sprzeniewierzenia na szkodę drugiego spółnika?

Przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie jako Trybunałem II. instancji toczyła się onegdaj rozprawa, w której wyrok jest bardzo ciekawy ze względu na swoją konstrukcję prawną i nader wnikliwą wykładnię ustawy.

Stan przedmiotowy sprawy był następujący:

W roku 1928 zawarli Adolf Kaufer i Maurycy Stein z Krakowa dorazową spółkę sprzedaży towarów na raty, i to na lat trzy. Kaufer włożył do spółki kapitał, zaś Stein wniósł w nią pracę swoją i wiedzę fachową. Spółnicy sprzedawali towary sposobem domokrajnym. W myśl umowy obaj spółnicy mieli prawo inkasować od swoich odbiorców pieniądze, zaś obowiązek inkasowania kwoty odpowiednio książkować w księgach spółki i odprowadzać je do kasy spółkowej.

Wbrew temu spółnik Stein w ciągu drugiego i trzeciego roku trwania spółki zainkasowane u klientów kwoty na cały szereg zawodów w tajemnicy przed drugim spółnikiem Kauferem sobie zatrzymywał i przywłaszczał, a do ksiąg handlowych podawał i wpisywał kwoty niższe, niż te, jakie w rzeczywistości od klientów pobierał.

Na skutek tego Kaufer jednostronnie zerwał spółkę ze Steinem i uczynił przeciw niemu doniesienie do Władz o sprzeniewierzenie kwoty 4.130 zł. na jego szkodę.

Na podstawie tego doniesienia i ustawowych dochodzeń Prokuratora oskarżyła Mauryca Steina o zbrodnię sprzeniewierzenia tej kwoty a Sąd okręgowy Wydział karny w Krakowie (komplet trzech sędziów) wyrokiem z 17. VIII. 1931 uznał Steina winnym zbrodni sprzeniewierzenia z §§ 183 i 184 k.k. i za zbrodnię tę zasądził go na karę ciężkiego więzienia przez 8 miesięcy, orzekając, że oskarżony Stein zbrodnię tę popełnił przez to, że powierzona sobie jako współwłaścicielowi i inkasentowi spółki a zainkasowaną od jej klientów kwotę 4.130 zł, zatrzymał i sobie przywłaszczył.

Od tego wyroku wniósł oskarżony przez swojego obrońcę adw. Dra Goldblatta apelację do Sądu Wyższego.

We wywodzie apelacji zarzucał podsądny mylność wyroku Sądu I-szej instancji pod względem prawnym w następstwie błędnego ujęcia sprawy i mylnego zastosowania ustawy. Bo skoro oskarżony Stein był uczestnikiem danej spółki, a spółka nie została formalnie zlikwidowana, to kwoty, jakie oskarżony ten inkasował i sobie zachował, winne być zarachowane na poczet jego udziału i praw do majątku spółki, którego obaj spółnicy byli właścicielami, co odnosi się także do wpływów gotówkowych na rzecz spółki.

Trybunał Apelacyjny po przeprowadzeniu przewodu sądowego wydał wyrok, którym oskarżony Stein został w zupełności od winy i kary uwolniony z tem że koszty postępowania ponieść ma Skarb Państwa.

W motywach wyroku podzielił Sąd Apel. stanowisko obrony i orzekł, że majątek spółki, więc także jej inkaso stanowi wspólny majątek spółników, do którego każdy z nich równie ma prawo. Skoro dana spółka formalnie i prawnie rozwiązana nie została, a także likwidacja majątku nie została przeprowadzona, to jakkolwiek oskarżony przyznał, że znaczną część inkasa sobie zachował, to jego postępowanie nie wyczerpuje cech ustawowych zbrodni sprzeniewierzenia. Skoro bowiem w przewodzie sądowym nie zostało stwierdzone, że podsądny Stein przywłaszczając sobie inkaso spółki, przywłaszczył sobie także część tegoż drugiemu spółnikowi należną, że więc tego poszkodował, a to o zbrodni sprzeniewierzenia mowy być nie może, albowiem obaj spółnicy mieli prawo do inkasa, zainkasowane pieniądze były ich współwłasnością, a przekroczenie granic uprawnień spółnika w stosunku do drugiego stanowi jedynie bezprawie cywilne, rodzące obowiązek odszkodowania w przypadku wyrządzenia temuż rzeczywistej szkody.

W skład Trybunału Apelacyjnego wchodził dziwiwoje apel.: Stokłosa, Frackiewicz i Szałdicki, oskarżał wiceprokurator apel. Gołab, bronił oskarżonego adw. Dr. Goldblatt.

ZMARLI W KRAKOWIE: Sara Gertner (lat 54, z Chrzanowa

żyny żydowskie, a to Hasmonę (Lwów), Makkabi (Kraków) i Makkabi (Łódź). Tytuł mistrza drużyny węgry zdobyła niespodziewanie Makkabi (Łódź) zwyciężając Lwów 3:2 oraz Kraków 4:1. Hasmonę lwowska pokonała zaś Makkabi Kraków 5:0

Postępy w technice budowlanej

W tegorocznych wiosennych Targach Lipskich duży udział wziął przemysł budowlany, wykazując znaczny postęp w kierunku modernizacji i racjonalizacji budownictwa. Wielką ilość eksponatów wystawiły przemysły ceramiczny i cementowy, produkując najrozmaitsze odmiany pustaków dla ścian i stropów płyt etc.

Przemysł żelazny w swojej stałej hali „Stahlbau“ dał przegląd możliwości zastosowania żelaza. Bogaty zbiór fotografii i modeli budownictwa szkieletowego z podziałem na takie grupy, jak np. budynki handlowe, biurowe, hotele, szkoły, szpitale, kościoły, budownictwo mieszkalne wielkie, średnie i małe przeróżnego rodzaju hale i mosty, uwiadczała szerokie rozpowszechnienie konstrukcji stalowej. O znaczeniu, jakie stal zyskuje przy produkcji elementów budowlanych świadczy duża ilość wystawionych okien stalowych, nowoczesnych drzwi ze stali i dykty, pozątem futrym, schodów stalowych żaluzji itp. Oprócz ego

wystawione były ciągnione i spawane siatki metalowe, stosowane coraz szerzej przy budowie stropów, ścian i w budownictwie betonowym i drogowym.

Wystawa była uzupełniona przez wyświetlanie szeregu filmów, które przedstawiają zarówno produkcję stali budowlanej jak i zastosowanie jej w budownictwie, w komunikacji i rolnictwie. Poza tem zaprezentowane nowe estetyczne modele nebli bli z rur stalowych, chromowanych lub barwnie polakierowanych dla mieszkań, sklepów, biur, ogrodów.

Na wolnym terenie, przyległym do hali znajdują się wieża radiowa, konstrukcja stodoły z elementów żelaznych i rusztowanie budowlane z rur stalowych syst. Torkret. Przykłady wiązania szkieletu z materiałami, służącymi do wypełnienia ścian uwiadczały, jak wiele udoskonalonych materiałów budowlanych nadaje się jako wypełnienie szkieletu w nowoczesnych budynkach

75.000 złotych łupem bandytów

Krwawy napad bandycki w Zgierzu

Łódź 29. 3. PAT. Dziś o godz. 3 popołudniu przybył do kancelarii notariusza Kuleszy w Zgierzu mieszkaniec wsi Sokolniki, powiat łęczycki, rolnik Mackiewicz celem sporządzenia aktu notarialnego kupna domu w Zgierzu. Mackiewicz widocznie śledzili nieznani bandyci, którzy wiedzieli iż posiada przy sobie większą sumę pieniędzy. Gdy Mackiewicz znalazł się w klatce schodowej domu, w którym mieści się

kancelaria notariusza podbiegło do niego kilku osobników, dając szereg strzałów rewolwerowych. Mackiewicz padł trupem na miejscu.

Z zeznań notariusza Kuleszy wynika, że Mackiewicz powinien mieć przy sobie 75.000 zł. Mackiewicz podobno w ubiegłym roku wygrał dolarówkę, na którą padło 40.000 dolarów. Do chodzenia policyjne w toku.

ROBIĄZGI SPORTOWE

WIOSENNY KONKURS SKOKÓW NARCIARSKICH W ZAKOPANEM na Krokwi przyniósł zwycięstwo 1) Luszczkowi (Wisła), 2) Holesar (Wisła), 3) Gąsienica-Marcinowski (SNTT), 4) Gut-Szczerba (Wisła), 5) Serafin (Sokół). — Marusarz Stan. i Czech Bron nie startowali z powodu wyjazdu do Czechosłowacji na zawody — Poza konkursem uzyskał Holesar wspaniały skok ustalony na 64 mtr (nowy rekord na Krokwi), rewelacyjny zaś skok, najdłuższy w historii narciar-

stwa polskiego, uzyskał Gąsienica-Marcinowski na 77,5 mtr. niestety z upadkiem.

PIĄTY DOROCZNY BIEG NA PRZELAJ W POZNANIU wygrał na 35 zawodników Jakubowski (Sokół), który dystans 4 km przebiegł w czasie 13.25'2 min.

ŻYD. REPRES. PIŁKARSKA POLSKI zwyciężyła w Atenach w drodze na Makkabiadę Team Makkabi Grecji 1:0.

MISTZOSTWO PINGPONGOWE POLSKI rozegrane w Łodzi, zgromadziło jako finalistów 3 dru-

POSAD POSZUKUJA

Kupiec z powodu kryzysu został zniszczony — przeto szuka zastępcy lub restauracji na rachunek. Zgłoszenia do Adm. Now. Dz. pod „Uczciwy, pracowity“. 409g

LOKALE

Pokój frontowy, ładnie umeblowany z osobnym wejściem tania do wynajęcia. Zgłoszenia: Powiśle 9 m. 4. 841

Do wynajęcia piękny pokój z osobnym wejściem komfortem i telefonem dla osoby na stanowisku — Gzégórzecka 4. drzwi 11 411g

Mam wspaniały lokal sklepowy, magazyn, telef. Centrum w Krakowie blisko Rynku, nadający się na biuro handlowe. Zgłoszenia do Adm. N. Dz. pod „Lokal“. 409g

Pokój z kuchnią i przedpokój słoneczny z komfortem w nowym domu do wynajęcia. Wiadomość: Długosza 6 drzwi 5. 406g

Pokój, osobne wejście, tania do wynajęcia: Filipa 8 m. 10. 407g

Pokój ładnie umeblowany dla jednej lub dwóch pań zaraz do wynajęcia. Jasna 10/22. 401

Wspólny pokój frontowy, słoneczny, z ładnym urządzeniem dla inteligentnej panny do wynajęcia. Wiadomość ul. Miodowa 20 II. p. m. 9. między g. 2-4 popoł. 168bp

SPRZEDAŻ

Karol Jankowski fabryka sukna w Bielsku sprzedaż hurtowa i częściowa **Kraków, Florjańska 7** 779v

„MULTIGRAPH“. Najlepszy amerykański aparat do powielania i druku, do sprzedania. Zgłoszenia pod „Multigraph“ do Adm. „N. Dziennika“. 296bp

Wanny, wanienki dziecięce, niaśnówki, fotele kąpielowe — poleca **najtaniej** pracownia blacharska **JAKOBA GROSSMANA** **KRAKÓW, JAKOBA 3.**

DEUTSCHE wissenschaftliche und populärwissenschaftliche Bücher billig zu verkaufen: Jasna Nr. 10, m. 22. 296bp

KILIMY artystyczne. — ywany orientalne: Gróerowa, Kraków, Tarłowska 6, boczna Zwierzyńskiej. 1296x

FRENUMERATA: w Krakowie	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową
z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową
z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową
z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową	z przesyłką pocztową

Wydawca: Za Spółkę Wyd. „Nowy Dziennik”: Zygmunt Hochwald. — Redaktor naczelny: Dr. Wilhelm Berkelhammer. Redaktor odpowiedzialny: Zygfryd Moses. — Nowa Drukarnia Dziennikowa, Kraków, Orzeszkowej 7, pod zarządem Maksymiljana Feldera

1000v
to aromatyczne herbatniki rumowe

RUMBA

fabryki pierników
A. ROTHE, Kraków, Sławkowska 20

OGŁOSZENIE.

Walne Zgromadzenie

członków Spółdzielni pod firmą
Bank Kupiecko-Rolniczy, Łańcut

odbędzie się dnia 24 kwietnia b. r. o godz. 1-szej popołudniu we własnym lokalu, z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie. 2) Wybór przewodniczącego. 3) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia. 4) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej. 5) Zatwierdzenie bilansu za rok 1931. 6) Wniosek Rady Nadzorczej na udzielenie Zarządowi absolutorium. 7) Podział zysku. 8) Oznaczenie najwyższej sumy zobowiązań Spółdzielni w r. 1932. 9) Odczytanie sprawozdań z odbytych rewizji Rady Spółdzielczej i Związku. 10) Wybór 1 członka Rady Nadzorczej i 1 zastępcy. 11) Wnioski i interpelacje. W razie niezabrania się kompletu Walne Zgromadzenie odbędzie się w godzinie późniejszej.

838kr.

ZARZĄD.

BANDAŻE zaopatrujące największe i zastarzałe przepukliny, opaski brzuszne przeciw obniżeniu żołądka, **moczniki** gumowe dla osłabionych na pęcherz, szuteczne nogi i ręce wykonywa **M. L. Polaczek w Samborze Nr. 34** Cenniki darmo. 560

KONC. BIURO BUCHALTERYJNO - REWIZYJNE

JOZEFA PROPPERA

zaprzyślonego znawcy sądowego

KRAKÓW, KARMEŁICKA 5. TELEFON 171-05

176x

Organizacja — Zakładanie ksiąg — Bilansowanie — Nadzór — Kontrola — Likwidacja — Rozliczanie spółników — Sprawy bilansowo - podatkowe.

UPROSZCZONA BUCHALTERIA DLA HANDLU drobnego i hurtowego

TROCHE HUMORU

— To dopiero nieznośny brzdąc! Od godziny gram mu kołysankę Hartmanna, a smarkacz nie chce usnąć.

LICYTACYJNA SPRZEDAŻ

parceli L. orj. 31 w Alei Słowackiego, a objętej lwh. Kraków Dz. V. Kleparz, odbędzie się 7-go kwietnia b. r. o godzinie 11 przed południem, w niżej wymienionym Sądzie w biurze Nr. 53 z mocy uchwały do Lcz. Nr. X. 897/32.

Parcela sprzedana zostanie w całości lub w częściach.

Cena, warunki licytacyjne, oszacowanie i inne szczegóły stwierdzić można z aktów, które są do przeglądnięcia w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 54.

Wyśniefi udziela zastępcy stron Dr. Jan Geldwerth, adwokat, ul. Szewska 21 i Dr. Mariam Ujejski, adwokat, ul. Wolska L. 25. 408g

Sąd Grodzki Cyw. O. X. w Krakowie, ul. św. Jana

BIBLIOTEKA WSPÓŁCZESNA

GIZELI KANFEROWEJ

Sebastjana 23 (róg Dietlowskiej)

zaopatrzona w najnowsze książki

w językach:

polskim, niemieckim, żydowskim, francuskim i angielskim

otwartą jest przez cały dzień

Obfity dział dla młodzieży wszystkie czasopisma ::: książki do kin

!! Niech się każdy zapisze do tej wypożyczalni książek !!

NA SWIĘTA!

Okazyjnie, tania do nabycia! Kostjmy wiosenne dla pań w wieku od 14—16 lat. Pierwszorzędne ubranko granatowe wełniane dla chłopczyka do lat 5-ciu. Płaszczki pikowe dla dzieci do lat 2.

Oglądać można w Ognisku Pracy, ul. Mikołajska 9, II. piętro, codziennie od godz. 11—1, — z wyjątkiem sobót. — Tel. 158-21.

B. W. WEINDLING

sklep farb i lakierów

został przeniesiony z ul. Krakowskiej 28 na

UL. KRAKOWSKA L. 22

i poleca na święta wszelkie artykuły gospodarcze jakoteż pokosty i lakiery po cenach niższych

Polecam się łask. względem i pozostaję z poważaniem B. W. WEINDLING.

„DEHA“

Mechaniczna
fabryka
watażek
firmowych

Kraków-
Podgórze
Józef-
Piłska 20

poleca

naszywki firmowe: jedwabne, półjedwabne, bawełniane, dla fabryk konfekcji, obuwia, bielizny, krawatów, pracowni gorsetów oraz salonów modniarskich, krawieckich itp.

REKLAMA DZWIGNIA HANDLU

OGŁOSZENIA: Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona w tekście i nadesłaniem ma 3 łamy po 74 milim. — Strona z tekstem 6 łamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. CENY w złotych: 1. strona 1'25. — Tekst 1' — Nadesłana 0'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratyfikacja 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.